

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 102 E



Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 54

2 aprilie 2011

Numărul informării

Cuprins

Pagina

III *Acte pregătitoare*

CONSILIU

2011/C 102 E/01

Poziția (UE) nr. 7/2011 a Consiliului în primă lectură în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 și de abrogare a Directivelor 87/250/CEE, 90/496/CEE, 1999/10/CE, 2000/13/CE, 2002/67/CE, 2008/5/CE și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004

Adoptată de Consiliu la 21 februarie 2011 ⁽¹⁾ 1

RO

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

III

(Acte pregătitoare)

CONSILIU

POZIȚIA (UE) NR. 7/2011 A CONSILIULUI ÎN PRIMĂ LECTURĂ

în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 și de abrogare a Directivelor 87/250/CEE, 90/496/CEE, 1999/10/CE, 2000/13/CE, 2002/67/CE, 2008/5/CE și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004

Adoptată de Consiliu la 21 februarie 2011

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2011/C 102 E/01)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾, întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 169 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Uniunea trebuie să contribuie la atingerea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor prin măsurile pe care le adoptă în temeiul articolului 114 din tratat.
- (2) Libera circulație a unor produse alimentare sigure și sănătoase constituie un aspect esențial al pieței interne și contribuie în mod semnificativ la sănătatea și bunăstarea cetățenilor, precum și la interesele sociale și economice ale acestora.
- (3) Pentru asigurarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății consumatorilor și pentru garantarea dreptului acestora la informare, ar trebui să se asigure informarea corespunzătoare a consumatorilor cu privire la produsele alimentare pe care aceștia le consumă. Alegerea consumatorilor poate fi influențată, printre altele, de considerații privind sănătatea, economice, ecologice, sociale sau etice.
- (4) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și cerințelor generale ale

legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare ⁽³⁾ reprezintă un principiu general al legislației alimentare acela de a oferi consumatorilor o bază comună pentru a alege în cunoștință de cauză în domeniul produselor alimentare pe care le consumă și pentru a preveni orice practici care ar putea induce în eroare consumatorul.

- (5) Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori ⁽⁴⁾ reglementează anumite aspecte ale informării consumatorilor, cu scopul precis de a împiedica acțiunile înșelătoare și omisiunile de informații. Principiile generale privind practicile comerciale neloiale ar trebui să fie completate de norme specifice referitoare la informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare.
- (6) Normele Uniunii privind etichetarea produselor alimentare aplicabile tuturor produselor alimentare sunt prevăzute de Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora ⁽⁵⁾. Majoritatea dispozițiilor prevăzute în respectiva directivă datează din 1978 și prin urmare ar trebui să fie actualizate.
- (7) Directiva 90/496/CEE a Consiliului din 24 septembrie 1990 privind indicarea valorii nutritive pe etichetele produselor alimentare ⁽⁶⁾ stabilește norme privind conținutul și prezentarea informațiilor nutriționale pe

⁽¹⁾ JO C 77, 31.3.2009, p. 81.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 16 iunie 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și poziția în primă lectură a Consiliului din 21 februarie 2011. Poziția Parlamentului European din ... (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din ...

⁽³⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 149, 11.6.2005, p. 22.

⁽⁵⁾ JO L 109, 6.5.2000, p. 29.

⁽⁶⁾ JO L 276, 6.10.1990, p. 40.

produse alimentare preambalate. În conformitate cu aceste norme, includerea informațiilor nutriționale este voluntară, cu excepția cazului în care se face o mențiune nutrițională cu privire la produsul alimentar. Majoritatea dispozițiilor prevăzute în respectiva directivă datează din 1990 și prin urmare ar trebui să fie actualizate.

- (8) Cerințele generale de etichetare sunt completate de o serie de dispoziții aplicabile tuturor produselor alimentare în circumstanțe speciale sau anumitor categorii de produse alimentare. În plus, există o serie de norme specifice care sunt aplicabile unor produse alimentare specifice.
- (9) Deși obiectivele originale și componentele principale ale legislației actuale privind etichetarea sunt încă valabile, se impune raționalizarea acesteia în scopul de a asigura faptul că părțile interesate o vor respecta mai ușor și vor beneficia de o mai mare claritate și în scopul modernizării acesteia, pentru a ține cont de noile evoluții în domeniul informațiilor referitoare la produsele alimentare.
- (10) Există un interes public pentru relația dintre alimentație și sănătate, precum și pentru alegerea unei alimentații adecvate, adaptate necesităților fiecăruia. Cartea albă a Comisiei din 30 mai 2007 referitoare la o Strategie pentru Europa privind problemele de sănătate legate de alimentație, excesul de greutate și obezitate („Cartea albă a Comisiei”) a semnalat faptul că etichetarea nutrițională reprezintă un instrument important pentru informarea consumatorilor cu privire la compoziția alimentelor și care îi ajută să facă o alegere în cunoștință de cauză. Comunicarea Comisiei din 13 martie 2007 intitulată „Strategia UE pentru politica de protecție a consumatorilor 2007-2013 – Mai multă putere consumatorilor, bunăstare crescută și protecție eficientă a acestora” a subliniat că această posibilitate de alegere în cunoștință de cauză este esențială atât pentru asigurarea unei veritabile concurențe, cât și pentru bunăstarea consumatorilor. Cunoașterea principiilor de bază ale nutriției, precum și prezentarea unor informații nutriționale corespunzătoare pe produsele alimentare ar ajuta în mod substanțial consumatorul în efectuarea unei astfel de alegeri în cunoștință de cauză.
- (11) Pentru a spori certitudinea juridică și pentru a asigura raționalitatea și coerența aplicării legislației, este necesară abrogarea Directivelor 90/496/CEE și 2000/13/CE și înlocuirea acestora cu un regulament unic care să garanteze certitudinea atât pentru consumatori, cât și pentru industrie și să reducă obligațiile administrative.
- (12) Din motive de claritate, se impune să fie abrogate și să fie încorporate de prezentul regulament alte acte orizontale, și anume Directiva 87/250/CEE a Comisiei din 15 aprilie 1987 privind menționarea tăriei alcoolice în volume în etichetarea băuturilor alcoolice destinate consumatorului final⁽¹⁾, Directiva 1999/10/CE a Comisiei din 8 martie 1999 de prevedere a unor derogări de la dispozițiile articolului 7 din Directiva 79/112/CEE a Consiliului în ceea ce privește etichetarea produselor alimentare⁽²⁾,

Directiva 2002/67/CE a Comisiei din 18 iulie 2002 privind etichetarea produselor alimentare care conțin chinină și a produselor alimentare care conțin cafeină⁽³⁾, Regulamentul (CE) nr. 608/2004 al Comisiei din 31 martie 2004 privind etichetarea produselor alimentare și a ingredientelor alimentare cu adaos de fitosteroli, esteri de fitosterol, fitostanoli și/sau esteri de fitostanol⁽⁴⁾ și Directiva 2008/5/CE a Comisiei din 30 ianuarie 2008 privind indicarea pe etichetele anumitor produse alimentare a altor mențiuni obligatorii decât cele prevăzute de Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁵⁾.

- (13) Se impune stabilirea unor definiții, principii, cerințe și proceduri comune pentru a constitui un cadru clar și o bază comună pentru măsurile naționale și la nivelul Uniunii care reglementează informațiile referitoare la produsele alimentare.
- (14) Pentru a urmări o abordare cuprinzătoare și evolutivă a informării consumatorilor cu privire la produsele alimentare pe care le consumă, ar trebui să existe o definiție generală a legislației privind informațiile referitoare la produsele alimentare, care să includă norme cu caracter general și specific, precum și o definiție generală a informațiilor referitoare la produsele alimentare, care să includă și informațiile furnizate prin alte mijloace decât eticheta.
- (15) Normele Uniunii ar trebui să se aplice numai întreprinderilor, noțiune care implică o anumită continuitate a activităților și un anumit nivel de organizare. Operațiuni cum ar fi manipularea ocazională, servirea și vânzarea produselor alimentare de către persoane fizice în cadrul unor evenimente precum evenimentele în scopuri caritabile sau târgurile și reuniunile comunității locale nu ar trebui să intre sub incidența prezentului regulament.
- (16) Legislația privind informațiile referitoare la produsele alimentare ar trebui să prevadă suficientă flexibilitate pentru a se putea menține la zi cu noile cerințe de informare a consumatorilor și să asigure un echilibru între protecția pieței interne și diferențele de percepție ale consumatorilor din statele membre.
- (17) Solicitarea de informații obligatorii referitoare la produsele alimentare ar trebui să permită consumatorilor, înainte de orice, să identifice și să utilizeze corespunzător produsul alimentar și să facă o alegere adecvată nevoilor de alimentație individuale. În acest scop, operatorii din sectorul alimentar ar trebui să faciliteze persoanelor cu deficiențe de vedere accesibilitatea la informațiile oferite de ei.
- (18) Pentru a permite legislației privind informațiile referitoare la produsele alimentare să se adapteze la evoluția necesităților de informare a consumatorilor, orice considerente privind necesitatea informațiilor obligatorii referitoare la

⁽¹⁾ JO L 113, 30.4.1987, p. 57.

⁽²⁾ JO L 69, 16.3.1999, p. 22.

⁽³⁾ JO L 191, 19.7.2002, p. 20.

⁽⁴⁾ JO L 97, 1.4.2004, p. 44.

⁽⁵⁾ JO L 27, 31.1.2008, p. 12.

produsele alimentare ar trebui să țină seama și de interesul larg demonstrat al majorității consumatorilor pentru dezvoltarea anumitor informații.

- (19) Cu toate acestea, noi cerințe privind informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare ar trebui să fie stabilite numai dacă este necesar, în conformitate cu principiile subsidiarității, proporționalității și durabilității.
- (20) Legislația privind informațiile referitoare la produsele alimentare ar trebui să interzică utilizarea de informații care ar induce consumatorul în eroare în special în ceea ce privește caracteristicile produselor alimentare, efectele sau proprietățile produselor alimentare sau atribuirea de virtuți medicinale produselor alimentare. Pentru a fi eficientă, această interdicție trebuie să fie extinsă asupra publicității și prezentării produselor alimentare.
- (21) În scopul de a evita fragmentarea normelor privind responsabilitatea operatorilor din sectorul alimentar în ceea ce privește informațiile referitoare la produsele alimentare, se impune clarificarea responsabilităților care revin operatorilor din sectorul alimentar în acest domeniu. Respectiva clarificare ar trebui să fie conformă cu responsabilitățile în privința consumatorului menționate la articolul 17 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002.
- (22) Ar trebui să fie elaborată o listă a tuturor informațiilor obligatorii care ar trebui furnizate în principiu pentru toate produsele alimentare destinate consumatorului final și restaurațiilor colective. Această listă ar trebui să mențină informațiile impuse deja de legislația existentă, considerate în general un *acquis* valoros în domeniul informării consumatorului.
- (23) Pentru a se ține cont de schimbările și evoluțiile în domeniul informațiilor referitoare la produsele alimentare, Comisia ar trebui să fie împuternicită să permită punerea la dispoziție a anumitor mențiuni prin mijloace alternative. Consultarea părților interesate ar trebui să faciliteze o modificare bine orientată și oportună a cerințelor aplicabile în materie de informații referitoare la produsele alimentare.
- (24) Atunci când sunt utilizate pentru producerea alimentelor și rămân prezente în acestea, anumite ingrediente, alte substanțe sau produse (precum adjuvanți tehnologici) cauzează alergii sau intoleranțe consumatorilor, iar unele dintre aceste alergii sau intoleranțe reprezintă un pericol pentru sănătatea celor în cauză. Este importantă furnizarea de informații cu privire la prezența aditivilor alimentari, a adjuvanților tehnologici și a altor substanțe sau produse care pot cauza alergii sau intoleranțe, pentru a permite consumatorilor care suferă de alergii sau intoleranțe alimentare să poată face alegeri sigure și în cunoștință de cauză.
- (25) Etichetele produselor alimentare ar trebui să fie clare și ușor de înțeles pentru a-i ajuta pe consumatorii care doresc să facă alegeri în mod mai avizat în privința produselor alimentare și a regimului alimentar. Studiile arată că lizibilitatea este un element important în maximizarea posibilității ca mențiunile de pe etichetă să poată influența publicul și că tipărirea cu litere de mici

dimensiuni este una dintre principalele cauze de nemulțumire a consumatorilor cu privire la etichetele produselor alimentare. Cu toate acestea, ar trebui să fie elaborată o abordare cuprinzătoare pentru a se ține seama de toate aspectele privind lizibilitatea.

- (26) Pentru a se asigura informarea cu privire la produsele alimentare, este necesar să se ia în considerare toate mijloacele de furnizare a produselor alimentare către consumatori, inclusiv vânzarea produselor alimentare prin mijloace de comunicare la distanță. Deși este evident că orice produs alimentar vândut la distanță ar trebui să îndeplinească aceleași cerințe ca produsele vândute în magazine, este necesar să se clarifice faptul că, în astfel de cazuri, informațiile obligatorii relevante referitoare la produsele alimentare ar trebui de asemenea să fie disponibile înainte de încheierea cumpărării produsului.
- (27) Pentru a pune la dispoziția consumatorilor informații referitoare la produsele alimentare care să le permită să facă o alegere în cunoștință de cauză, ar trebui furnizate, de asemenea, informații cu privire la ingredientele pe care le conțin băuturile alcoolice mixte.
- (28) De asemenea, este importantă informarea consumatorilor cu privire la celelalte băuturi alcoolice. Există deja norme specifice ale Uniunii privind etichetarea vinului. Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾ prevede norme care asigură protecția și informarea adecvată a consumatorilor. Prin urmare, obligația de a indica lista ingredientelor și de a furniza o declarație nutrițională nu trebuie să fie aplicată în cazul vinului în această etapă. În mod similar, protecția consumatorilor în privința anumitor băuturi alcoolice este asigurată prin Regulamentul (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului din 10 iunie 1991 de stabilire a normelor generale privind definirea, descrierea și prezentarea vinurilor aromatizate, a băuturilor aromatizate pe bază de vin și a cocteilurilor aromatizate din produse vitivinicole ⁽²⁾, precum și prin Regulamentul (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind definirea, desemnarea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase ⁽³⁾. Prin urmare, aceeași exceptare ar trebui să se aplice băuturilor reglementare de cele două regulamente.
- (29) În ceea ce privește băuturile comparabile cu vinurile, vinurile aromatizate, băuturile aromatizate pe bază de vin, cocteilurile aromatizate din produse vitivinicole și băuturile spirtoase, trebuie să se fie supuse aceluiași tratament ca și băuturile respective și să se asigure aplicarea aceluiași cerințe ale legislației privind informațiile referitoare la produsele alimentare ca și în cazul băuturilor menționate. Prin urmare, exceptarea de la obligația de a indica lista ingredientelor și de a furniza o declarație nutrițională ar trebui să se aplice și băuturilor care conțin mai mult de 1,2% alcool în volum obținute prin fermentarea fructelor sau legumelor, hidromelului și tuturor tipurilor de bere.

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 149, 14.6.1991, p. 1.

⁽³⁾ JO L 39, 13.2.2008, p. 16.

- (30) Cu toate acestea, Comisia ar trebui să întocmească, în termen de cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, un raport care să abordeze chestiunea exceptării unor categorii de băuturi în special de obligația de a fi însoțite de informații privind valoarea energetică, precum și motivele care ar justifica eventualele excepții, ținând seama de nevoia de a asigura coerența cu alte politici relevante ale Uniunii. De asemenea, Comisia poate propune, dacă este necesar, cerințe specifice în contextul prezentului regulament.
- (31) Ar trebui să se indice țara de origine sau locul de proveniență a unui produs alimentar atunci când, în absența unei astfel de mențiuni, consumatorul ar putea fi indus în eroare cu privire la țara de origine reală sau locul real de proveniență a produsului. În toate cazurile, modul de indicare a țării de origine sau a locului de proveniență nu ar trebui să înșele consumatorul și ar trebui să se bazeze pe criterii clar definite care să asigure condiții de concurență echitabile la nivelul industriei și care să îmbunătățească înțelegerea de către consumatori a informațiilor privind țara de origine sau locul de proveniență a produsului alimentar. Astfel de criterii nu ar trebui să se aplice indicațiilor referitoare la denumirea sau adresa operatorului din sectorul alimentar.
- (32) În anumite cazuri, operatorii din sectorul alimentar ar putea dori să indice în mod voluntar originea unui produs alimentar, pentru a atrage atenția consumatorilor asupra calităților produsului lor. Aceste indicații ar trebui să corespundă, de asemenea, unor criterii armonizate.
- (33) Indicarea originii este în momentul de față obligatorie pentru carnea de vită și mânzat și pentru produsele din carne de vită și mânzat ⁽¹⁾ în Uniune, ca urmare a crizei encefalopatiei spongiforme bovine, această situație creând un anumit nivel de așteptare din partea consumatorilor. Evaluarea de impact realizată de Comisie confirmă faptul că originea cărnii pare să reprezinte o preocupare importantă pentru consumatori. În Uniune sunt consumate pe scară largă și alte tipuri de carne, precum carnea de animale din specia porcină, ovină, caprină și carnea de păsări de curte. Prin urmare ar trebui să se impună declararea obligatorie a originii acestor produse. Cerințele specifice privind originea ar putea să difere în funcție de tipul de carne, conform caracteristicilor speciilor animale. Ar trebui să se prevadă stabilirea prin norme de punere în aplicare a cerințelor obligatorii care ar putea varia în funcție de tipul de carne, ținând seama de principiul proporționalității și de obligațiile administrative care revin operatorilor din sectorul alimentar și autorităților de aplicare.
- (34) Dispozițiile privind indicarea obligatorie a originii au fost elaborate pe baza unor abordări verticale precum cele pentru miere ⁽²⁾, fructe și legume ⁽³⁾, pește ⁽⁴⁾, carne de vită și mânzat și produse din carne de vită și mânzat ⁽⁵⁾, ulei de măsline ⁽⁶⁾. Trebuie să se ia în calcul posibilitatea de a extinde dispozițiile privind indicarea obligatorie a originii pe etichetă la alte produse alimentare. Prin urmare ar trebui să se solicite Comisiei să pregătească rapoarte referitoare la următoarele produse alimentare: alte tipuri de carne decât carnea de vită și mânzat, carnea de animale din specia porcină, ovină, caprină și carnea de păsări de curte; lapte; laptele utilizat ca ingredient în produsele lactate; carnea utilizată ca ingredient; produsele alimentare neprelucrate; produse dintr-un singur ingredient; ingrediente care reprezintă mai mult de 50 % dintr-un produs alimentar. Laptele fiind unul dintre produsele în cazul cărora se consideră că indicarea originii prezintă un interes deosebit, raportul Comisiei cu privire la acest produs ar trebui să fie pus la dispoziție cât mai curând posibil. Pe baza concluziilor rapoartelor menționate, Comisia poate înainta propuneri de modificare a dispozițiilor relevante ale Uniunii sau, după caz, poate avea noi inițiative, în funcție de sector.
- (35) Normele de origine nepreferențiale aplicabile în Uniune sunt prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar ⁽⁷⁾, iar dispozițiile sale de punere în aplicare în Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar ⁽⁸⁾. Stabilirea țării de origine a produselor alimentare se va întemeia pe normele menționate, cu care operatorii din sectorul alimentar și administrațiile sunt familiarizați, și ar trebui să faciliteze punerea în aplicare.
- (36) Declarația nutrițională privind un produs alimentar se referă la informațiile privind valoarea sa energetică și prezența anumitor nutrienți. Indicarea obligatorie a informațiilor nutriționale ar trebui să sprijine acțiunile din domeniul educației alimentare a cetățenilor și să le permită să facă o alegere a produselor în cunoștință de cauză.
- (37) Cartea albă a Comisiei a subliniat anumite aspecte nutriționale importante pentru sănătatea publică precum acizii grași saturați, zaharurile sau sodiul. Prin urmare, cerințele privind furnizarea obligatorie a informațiilor nutriționale trebuie să țină seama de aceste aspecte.
- (1) Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat (JO L 204, 11.8.2000, p. 1).
- (2) Directiva 2001/110/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind mierea (JO L 10, 12.1.2002, p. 47).
- (3) Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor (JO L 350, 31.12.2007, p. 1).
- (4) Regulamentul (CE) nr. 104/2000 al Consiliului din 17 decembrie 1999 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură (JO L 17, 21.1.2000, p. 22).
- (5) Regulamentul (CE) nr. 1760/2000.
- (6) Regulamentul (CE) nr. 1019/2002 al Comisiei din 13 iunie 2002 privind standardele de comercializare a uleiului de măsline (JO L 155, 14.6.2002, p. 27).
- (7) JO L 302, 19.10.1992, p. 1.
- (8) JO L 253, 11.10.1993, p. 1.

- (38) Deoarece unul dintre obiectivele urmărite de prezentul regulament constă în punerea la dispoziția consumatorului final a unei baze pentru ca acesta să facă alegeri în cunoștință de cauză, este important să se asigure, în acest scop, înțelegerea cu ușurință a informațiilor furnizate pe etichetă de către consumatorul final. Prin urmare, ar trebui să se utilizeze pe etichetă termenul „sare” în locul termenului corespunzător al nutrientului „sodiu”.
- (39) În general, consumatorii nu sunt conștienți de contribuția potențială a băuturilor alcoolice la alimentația lor globală. Prin urmare, este necesar să se garanteze informarea acestora în special cu privire la conținutul în nutrienți al băuturilor alcoolice mixte.
- (40) În interesul consecvenței și coerenței dreptului Uniunii, includerea voluntară a mențiunilor nutriționale și de sănătate pe etichetele produselor alimentare ar trebui să se realizeze în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare ⁽¹⁾.
- (41) Pentru a evita obligațiile inutile pentru industrie, anumite categorii de produse alimentare neprelucrate sau pentru care informațiile nutriționale nu constituie un factor determinant pentru alegerea consumatorului ar trebui să fie exceptate de la introducerea obligatorie a declarației nutriționale, cu excepția cazului în care obligația de a furniza respectivele informații este prevăzută de alte norme ale Uniunii.
- (42) Pentru a atrage consumatorul de rând și pentru a servi scopului informativ pentru care a fost introdusă și dat fiind nivelul actual de cunoștințe privind alimentația, informațiile nutriționale prezentate ar trebui să fie simple și ușor de înțeles. Plasarea informațiilor nutriționale parțial pe partea frontală a ambalajului și parțial pe partea posterioară a ambalajului ar putea crea confuzii pentru consumatori. Prin urmare, declarația nutrițională ar trebui să figureze în același câmp vizual. În plus, cu titlu voluntar, unele informații pot fi repetate, de exemplu „partea frontală a ambalajului”. Alegerea liberă privind informațiile care pot fi repetate ar putea crea confuzii pentru consumatori. Prin urmare, este necesar să se clarifice care sunt informațiile care pot fi repetate pentru ca, în momentul achiziționării produselor alimentare, consumatorii să poată observa cu ușurință informațiile nutriționale esențiale.
- (43) Pentru a îi încuraja pe operatorii din sectorul alimentar să furnizeze în mod voluntar informațiile incluse în declarația nutrițională pentru produse alimentare precum băuturile alcoolice și produsele alimentare care nu au fost preambalate și care pot fi exceptate de la obligația unei declarații nutriționale, ar trebui acordată posibilitatea de a declara numai un număr redus de elemente din declarația nutrițională. Cu toate acestea, ar trebui să fie stabilite în mod clar informațiile care pot fi furnizate în mod voluntar, pentru a se evita situația în care consumatorul ar fi indus în eroare de alegerea liberă a operatorului din sectorul alimentar.
- (44) Există evoluții recente în ceea ce privește exprimarea declarației nutriționale, sub altă formă decât per 100g/100ml/porție, sau, în ceea ce privește prezentarea acesteia, prin utilizarea unor reprezentări grafice sau simboluri, în anumite state membre și anumite organizații din sectorul alimentar. Aceste forme suplimentare de exprimare și de prezentare pot ajuta consumatorii să înțeleagă mai bine declarația nutrițională. Cu toate acestea, nu există suficiente dovezi științifice la nivelul întregii Uniuni cu privire la modul în care consumatorul de rând înțelege și utilizează formele alternative de exprimare și de prezentare a informațiilor. Prin urmare, ar trebui să se permită dezvoltarea a diferite forme de exprimare și de prezentare pe baza criteriilor stabilite în prezentul regulament, iar Comisia ar trebui să fie invitată să pregătească un raport referitor la utilizarea respectivelor forme de exprimare și de prezentare, la efectul lor pe piața internă și la oportunitatea continuării armonizării.
- (45) Pentru a ajuta Comisia în elaborarea acestui raport, statele membre ar trebui să furnizeze Comisiei informațiile relevante referitoare la utilizarea unor forme suplimentare de exprimare și de prezentare a declarației nutriționale pe piețele naționale. În acest scop, statele membre ar trebui să fie împuternicite să solicite operatorilor din sectorul alimentar care introduc pe piețele naționale produse alimentare care fac obiectul unor forme suplimentare de exprimare sau de prezentare să notifice autorităților naționale utilizarea unor astfel de forme suplimentare, precum și justificările relevante referitoare la îndeplinirea cerințelor prevăzute de prezentul regulament.
- (46) Este de dorit să se asigure un anumit nivel de consecvență în dezvoltarea unor forme suplimentare de exprimare și de prezentare a declarației nutriționale. Prin urmare, este oportun să se promoveze schimbul constant de bune practici și experiență între statele membre și cu Comisia și să se promoveze participarea părților interesate la astfel de schimburi.
- (47) Menționarea în același câmp vizual a cantității elementelor nutriționale și a indicatorilor comparativi într-o formă ușor de identificat pentru a permite o apreciere a proprietăților nutriționale ale unui produs alimentar ar trebui considerată în ansamblu ca o parte a declarației nutriționale și nu ar trebui să fie tratată ca un grup de mențiuni individuale.
- (48) Experiența arată că, în multe cazuri, informațiile furnizate în mod voluntar referitoare la produsele alimentare sunt în detrimentul clarității informațiilor care trebuie menționate în mod obligatoriu. Prin urmare, ar trebui să se stabilească criterii care să sprijine operatorii din sectorul alimentar și autoritățile însărcinate cu aplicarea să găsească un echilibru între furnizarea informațiilor obligatorii și a informațiilor facultative referitoare la produsele alimentare.

⁽¹⁾ JO L 404, 30.12.2006, p. 9.

- (49) Statele membre ar trebui să își păstreze dreptul, în funcție de condițiile locale și de împrejurările practice, de a stabili norme referitoare la furnizarea informațiilor pentru produse alimentare care nu sunt preambalate. Deși în astfel de cazuri solicitarea de către consumatori a unor informații suplimentare este limitată, informațiile referitoare la alergenii potențiali sunt considerate extrem de importante. Dovezile arată că majoritatea cazurilor de alergii alimentare își găsesc originea în produse alimentare care nu au fost preambalate. În consecință, informațiile referitoare la alergenii potențiali ar trebui să fie întotdeauna furnizate consumatorilor.
- (50) În ceea ce privește chestiunile armonizate în mod specific prin prezentul regulament, statele membre nu ar trebui să fie în măsură să adopte dispoziții naționale, cu excepția cazurilor permise de dreptul Uniunii. Prezentul regulament nu ar trebui să împiedice statele membre să adopte dispoziții de drept intern privind chestiunile care nu sunt în mod specific armonizate prin acesta.
- (51) Legislația privind informațiile referitoare la produsele alimentare ar trebui să poată fi adaptată la evoluția rapidă a mediului social, economic și tehnologic.
- (52) Statele membre ar trebui să efectueze controale oficiale pentru a impune respectarea prezentului regulament, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor ⁽¹⁾.
- (53) Trimiterile la Directiva 90/496/CEE din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 și din Regulamentul (CE) nr. 1925/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind adaosul de vitamine și minerale, precum și de anumite substanțe de alt tip în produsele alimentare ⁽²⁾ ar trebui să fie actualizate pentru a ține seama de prezentul regulament. Regulamentele (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ar trebui modificate în consecință.
- (54) Actualizarea frecventă și neregulată a cerințelor privind informațiile referitoare la produsele alimentare poate impune sarcini administrative considerabile întreprinderilor din sectorul alimentar, în special întreprinderilor mici și mijlocii. Prin urmare, ar trebui să se garanteze că măsurile care pot fi adoptate de Comisie în exercitarea competențelor conferite de prezentul regulament s-ar aplica de la aceeași dată a oricărui an calendaristic, la expirarea unei perioade de tranziție corespunzătoare. În cazuri de urgență, ar trebui să se permită derogări de la acest principiu atunci când scopul măsurilor vizate este protecția sănătății umane.
- (55) Pentru a le permite operatorilor din sectorul alimentar să adapteze etichetarea produselor lor la noile cerințe introduse de prezentul regulament, este important să se prevadă perioade de tranziție corespunzătoare pentru aplicarea prezentului regulament.
- (56) Având în vedere modificările substanțiale ale cerințelor în materie de etichetare nutrițională introduse prin prezentul regulament, în special modificările legate de conținutul declarației nutriționale, operatorii din sectorul alimentar ar trebui să fie autorizați să anticipeze aplicarea prezentului regulament.
- (57) Deoarece obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre și că prin urmare acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității enunțat la același articol, prezentul regulament nu depășește nivelul necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (58) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 290 din TFUE, în ceea ce privește, printre altele, disponibilitatea anumitor mențiuni obligatorii, prin alte mijloace decât pe ambalaj sau pe etichetă, lista produselor alimentare pentru care nu este obligatorie furnizarea unei liste a ingredientelor, reexaminarea listei substanțelor sau a produselor care provoacă alergii sau intoleranțe sau lista nutrienților care pot fi declarați în mod voluntar. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți.
- (59) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte norme de punere în aplicare în ceea ce privește, printre altele, modalitățile de exprimare a uneia sau a mai multor mențiuni prin intermediul pictogramelor sau al simbolurilor, în locul cuvintelor sau al cifrelor, contrastul dintre caracterele tipărite și fond, modalitățile de indicare a datei durabilității minime, modalitățile de indicare a țării de origine sau a locului de proveniență pentru carne, precizia valorilor declarate în vederea declarației nutriționale sau exprimarea per porție sau per unitate de consum în cadrul declarației nutriționale. În conformitate cu articolul 291 din TFUE, normele și principiile generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării de către Comisie a competențelor de punere în aplicare se stabilesc în prealabil printr-un regulament adoptat în conformitate cu procedura legislativă ordinară. Până la adoptarea respectivului regulament, se aplică în continuare Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽³⁾, cu excepția procedurii de reglementare cu control, care nu se aplică,

⁽¹⁾ JO L 165, 30.4.2004, p. 1.

⁽²⁾ JO L 404, 30.12.2006, p. 26.

⁽³⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește bazele pentru asigurarea unui înalt nivel de protecție a consumatorului în domeniul informațiilor referitoare la produse alimentare, luând în considerare diferențele de percepție ale consumatorilor și nevoia acestora de informații și asigurând în același timp buna funcționare a pieței interne.

(2) Prezentul regulament definește principiile, cerințele și responsabilitățile generale care reglementează informațiile referitoare la produse alimentare, în special etichetarea produselor alimentare. Acesta prevede mijloacele pentru garantarea dreptului consumatorilor la informare și procedurile pentru furnizarea informațiilor referitoare la produse alimentare, ținând seama de necesitatea de a prevedea suficientă flexibilitate pentru a putea răspunde evoluțiilor viitoare și noilor cerințe privind informațiile.

(3) Prezentul regulament se aplică operatorilor din sectorul alimentar în toate etapele lanțului alimentar, în cazul în care activitățile acestora privesc informarea consumatorilor cu privire la produse alimentare. Acesta se aplică tuturor produselor alimentare destinate consumatorului final, inclusiv produse alimentare livrate de restaurațiile colective și cele destinate a fi furnizate acestora.

(4) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere cerințelor de etichetare prevăzute în dispozițiile specifice ale Uniunii aplicabile anumitor produse alimentare.

Articolul 2

Definiții

(1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) definițiile referitoare la „produs alimentar”, „legislație alimentară”, „întreprindere cu profil alimentar”, „operator din sectorul alimentar”, „comerț cu amănuntul”, „introducere pe piață” și „consumator final” de la articolul 2 și de la articolul 3 punctele 1, 2, 3, 7, 8 și 18 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002;
- (b) definițiile referitoare la „prelucrare”, „produse neprelucrate” și „produse prelucrate” de la articolul 2 alineatul (1) literele (m), (n) și (o) din Regulamentul (CE) nr. 852/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare ⁽¹⁾;
- (c) definiția referitoare la „enzimă alimentară” de la articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1332/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind enzimele alimentare ⁽²⁾;

- (d) definițiile referitoare la „aditiv alimentar”, „adjuvant tehnologic” și „substanță suport” de la articolul 3 alineatul (2) literele (a) și (b) și, respectiv, de la punctul 5 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aditivii alimentari ⁽³⁾;
- (e) definiția referitoare la „arome” de la articolul 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aromele și anumite ingrediente alimentare cu proprietăți aromatizante destinate utilizării în și pe produse alimentare ⁽⁴⁾;
- (f) definițiile referitoare la „carne” și „carne separată mecanic” de la punctele 1.1 și 1.14 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 853/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a unor norme specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală ⁽⁵⁾;
- (g) definiția referitoare la „mijloc de comunicare la distanță” de la articolul 2 punctul 4 din Directiva 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță ⁽⁶⁾;
- (h) definiția referitoare la „publicitate” de la articolul 2 litera (a) din Directiva 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și comparativă ⁽⁷⁾;
- (i) definiția referitoare la „nanomateriale fabricate” de la articolul 3 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind alimentele noi ^(*) ⁽⁸⁾.

(2) De asemenea, se aplică următoarele definiții:

- (a) „informații referitoare la produse alimentare” înseamnă informațiile referitoare la un produs alimentar puse la dispoziția consumatorului final prin intermediul unei etichete, al altor documente însoțitoare sau prin orice alte mijloace, inclusiv instrumente ale tehnologiei moderne sau comunicare verbală;
- (b) „legislația privind informațiile referitoare la produse alimentare” înseamnă dispozițiile Uniunii care reglementează informațiile referitoare la produse alimentare, în special etichetarea, inclusiv normele generale aplicabile, în anumite împrejurări, tuturor produselor alimentare sau anumitor categorii de produse alimentare și normele care se aplică numai unor alimente specifice;
- (c) „informații obligatorii referitoare la produse alimentare” înseamnă mențiunile pe care le impun dispozițiile Uniunii pentru a fi furnizate consumatorului final;

⁽³⁾ JO L 354, 31.12. 2008, p. 16.

⁽⁴⁾ JO L 354, 31.12. 2008, p. 34.

⁽⁵⁾ JO L 139, 30.4.2004, p. 55.

⁽⁶⁾ JO L 144, 4.6.1997, p. 19.

⁽⁷⁾ JO L 376, 27.12.2006, p. 21.

^(*) Doc. 2008/0002 (COD).

⁽⁸⁾ JO L ...

⁽¹⁾ JO L 139, 30.4.2004, p. 1.

⁽²⁾ JO L 354, 31.12.2008, p. 27.

- (d) „restaurație colectivă” înseamnă orice unitate (inclusiv un vehicul sau un stand fix sau mobil) precum restaurantele, cantinele, școlile și spitalele, în care, în cadrul unei activități profesionale, produsele alimentare sunt preparate pentru a fi oferite consumatorului final și sunt disponibile pentru consum fără preparare suplimentară;
- (e) „produs alimentar preambalat” înseamnă orice unitate de vânzare destinată a fi prezentată ca atare consumatorului final și unităților de restaurație colectivă, constituită dintr-un produs alimentar și din ambalajul în care a fost introdus acesta înainte de a fi oferit spre vânzare, ambalajul acoperind în întregime sau numai parțial produsul alimentar, dar în asemenea mod încât conținutul să nu poată fi modificat fără ca ambalajul să fie deschis sau să suporte o modificare;
- (f) „ingredient” înseamnă orice substanță sau produs, inclusiv aromele, aditivii alimentari și enzimele alimentare, precum și orice constituent al unui ingredient compus, utilizat(ă) în fabricarea sau prepararea unui produs alimentar și prezent(ă) încă în produsul finit, eventual sub o formă modificată; reziduurile nu sunt considerate ingrediente;
- (g) „loc de proveniență” înseamnă orice loc indicat ca fiind locul din care provine un produs alimentar, dar care nu este „țara de origine”, astfel cum este definită în conformitate cu articolele 23-26 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92;
- (h) „ingredient compus” înseamnă un ingredient care este, la rândul lui, produs din mai multe ingrediente;
- (i) „etichetă” înseamnă orice marcaj, marcă, semn, imagine sau altă descriere scrisă, imprimată, ștanțată, marcată, gravată sau tipărită pe un produs alimentar sau atașată ambalajului sau recipientului unui astfel de produs;
- (j) „etichetare” înseamnă orice formulări, mențiuni, mărci înregistrate, mărci de comerț, imagini sau simboluri care se referă la un produs alimentar și care figurează pe orice ambalaj, document, anunț, etichetă, inel sau manșetă care însoțesc sau se referă la respectivul produs;
- (k) „câmp vizual” înseamnă toate suprafețele a unui ambalaj care pot fi citite dintr-un singur unghi de vedere, ceea ce asigură un acces rapid și simplu la informațiile de etichetare prin faptul că li se permite consumatorilor să poată citi informațiile respective fără a fi nevoiți să examineze ambalajul din mai multe părți;
- (l) „denumire legală” înseamnă denumirea unui produs alimentar prevăzută în dispozițiile Uniunii care i se aplică sau, în absența unor astfel de dispoziții, denumirea prevăzută în actele cu putere de lege și actele administrative aplicabile în statele membre în care produsul alimentar este vândut consumatorului final sau unităților de restaurație colectivă;
- (m) „denumire curentă” înseamnă o denumire care este acceptată drept denumire a produsului alimentar de către consumatorii din statul membru în care este vândut, fără ca denumirea să necesite explicații suplimentare;
- (n) „denumire descriptivă” înseamnă o denumire care oferă o descriere a produsului alimentar și, dacă este cazul, a utilizării lui în mod suficient de clar încât să permită consumatorului să stabilească natura efectivă a acestuia și să îl deosebească de alte produse cu care ar putea fi confundat;
- (o) „ingredient primar” înseamnă ingredientul sau ingredientele dintr-un produs alimentar care reprezintă mai mult de 50 % din respectivul aliment sau pe care consumatorul le asociază de obicei cu denumirea produsului și pentru care, în majoritatea cazurilor, este necesară o mențiune cantitativă;
- (p) „data durabilității minimale” înseamnă data până la care produsul alimentar își păstrează proprietățile specifice atunci când este păstrat în mod corespunzător;
- (q) „nutrient” înseamnă proteine, glucide, grăsimi, fibre, sodiu, vitamine și minerale enumerate în anexa XIII la prezentul regulament, precum și substanțele care aparțin sau fac parte din oricare din respectivele categorii.
- (3) În sensul prezentului regulament, țara de origine a unui produs alimentar se referă la originea unui produs alimentar, astfel cum este stabilită în conformitate cu articolele 23-26 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.
- (4) Se aplică, de asemenea, definițiile specifice prevăzute în anexa I.

CAPITOLUL II

PRINCIPIILE GENERALE ALE INFORMAȚIILOR REFERITOARE LA PRODUSELE ALIMENTARE

Articolul 3

Obiective generale

- (1) Furnizarea informațiilor referitoare la produsele alimentare urmărește asigurarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății și intereselor consumatorilor, oferind consumatorilor finali o bază pentru a face o alegere în cunoștință de cauză și pentru a utiliza în mod sigur produsele alimentare, ținând seama în special de considerații de ordin sanitar, economic, ecologic, social și etic.
- (2) Legislația privind informațiile referitoare la produsele alimentare își propune să creeze un spațiu la nivelul Uniunii în care produsele alimentare produse și comercializate legal să circule liber, ținând seama, după caz, de necesitatea de a apăra interesele legitime ale producătorilor și de a promova fabricarea de produse de calitate.
- (3) Atunci când legislația privind informațiile referitoare la produsele alimentare stabilește noi cerințe, trebuie să se aibă în vedere necesitatea unei perioade de tranziție după intrarea în vigoare a noilor cerințe, în timpul căreia produsele alimentare ale căror etichete nu respectă noile cerințe să poată fi introduse pe piață, iar stocurile de astfel de produse introduse pe piață înainte de expirarea perioadei tranzitorii să continue să fie vândute până la epuizarea lor.

Articolul 4

Principiile care reglementează informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare

(1) Informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare impuse de legislația privind informațiile referitoare la produsele alimentare se referă la informațiile care se încadrează în special în următoarele categorii:

- (a) informații privind identitatea și compoziția, proprietățile sau alte caracteristici ale produsului alimentar;
- (b) informații privind protecția sănătății consumatorilor și utilizarea sigură a unui produs alimentar. În mod special, acestea se referă la informații privind:
 - (i) însușirile legate de compoziție care pot dăuna sănătății anumitor grupuri de consumatori;
 - (ii) data durabilității minime, condițiile de păstrare și de siguranță a utilizării;
 - (iii) efectele asupra sănătății, inclusiv riscurile și consecințele legate de consumul dăunător și periculos al unui produs alimentar;
- (c) informații privind caracteristicile nutriționale care să permită consumatorilor, inclusiv celor care urmează un regim alimentar special, să aleagă în cunoștință de cauză.

(2) Atunci când se ia în considerare nevoia de informații obligatorii referitoare la produsele alimentare și care să permită consumatorilor să facă o alegere în cunoștință de cauză, se ține seama de faptul că majoritatea acestora consideră deosebit de necesare anumite informații pe care le prețuiesc în mod special sau de orice avantaje general acceptate pentru consumator.

Articolul 5

Consultarea Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară

Orice măsură a Uniunii în domeniul legislației privind informațiile referitoare la produsele alimentare susceptibile de a avea un efect asupra sănătății publice se adoptă după consultarea Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară („Autoritatea”).

CAPITOLUL III

CERINȚE GENERALE PRIVIND INFORMAȚIILE REFERITOARE LA PRODUSELE ALIMENTARE ȘI RESPONSABILITĂȚILE OPERATORILOR DIN SECTORUL ALIMENTAR

Articolul 6

Cerință de bază

Orice produs alimentar destinat consumatorului final sau unităților de restaurație colectivă este însoțit de informații referitoare la produsul respectiv în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 7

Practici corecte de informare

(1) Informațiile referitoare la produsele alimentare nu trebuie să inducă cumpărătorul în eroare, în special:

- (a) în ceea ce privește caracteristicile produsului alimentar și în special în ceea ce privește natura, identitatea, proprietățile, compoziția, cantitatea, data durabilității minime, țara de origine sau locul de proveniență, metoda de fabricație sau producție;
- (b) atribuind produsului alimentar efecte sau proprietăți pe care nu le are;
- (c) sugerând că produsul alimentar posedă caracteristici speciale, atunci când, în realitate, toate produsele alimentare similare posedă asemenea caracteristici;
- (d) sugerând în descrieri sau imagini prezența unui anumit produs alimentar sau a unui anumit ingredient, câtă vreme, în realitate, o componentă prezentă în mod natural sau un ingredient utilizat în mod normal în respectivul produs alimentar a fost înlocuit(ă) cu o altă componentă sau cu un alt ingredient.

(2) Informațiile referitoare la produsele alimentare sunt precise, clare și ușor de înțeles de către consumator.

(3) Sub rezerva derogărilor prevăzute de legislația Uniunii aplicabile apelor minerale naturale și produselor alimentare cu destinații nutriționale speciale, informațiile referitoare la produsele alimentare nu atribuie niciunui produs alimentar proprietăți de prevenire, de tratament sau de vindecare a unei boli umane și nu evocă astfel de proprietăți.

(4) Alineatele (1), (2) și (3) se aplică, de asemenea:

- (a) publicității;
- (b) prezentării produselor alimentare, în special formei, aspectului sau ambalajului acestora, materialului folosit pentru ambalare, modului în care sunt prezentate, precum și locului în care sunt expuse.

Articolul 8

Responsabilități

(1) Operatorul din sectorul alimentar căruia îi revine răspunderea pentru informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare este operatorul sub a cărui denumire sau denumire comercială se comercializează produsul alimentar sau, dacă operatorul respectiv nu are sediul în Uniune, importatorul pe piața Uniunii Europene.

(2) Operatorul din sectorul alimentar căruia îi revine răspunderea pentru informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare asigură existența și acuratețea informațiilor referitoare la produsele alimentare în conformitate cu legislația aplicabilă privind informațiile referitoare la produsele alimentare și cu cerințele dispozițiilor de drept intern relevante.

(3) Operatorii din sectorul alimentar care nu intervin în informațiile referitoare la produsele alimentare nu furnizează produse alimentare despre care știu sau presupun, pe baza informațiilor pe care le dețin în calitate de profesioniști, că nu sunt conforme cu legislația aplicabilă privind informațiile referitoare la produsele alimentare și cu cerințele dispozițiilor de drept intern relevante.

(4) Operatorii din sectorul alimentar, în cadrul întreprinderilor pe care le gestionează, nu modifică informațiile care însoțesc un produs alimentar dacă o astfel de modificare ar induce în eroare consumatorul final sau ar reduce în orice alt mod nivelul de protecție a consumatorului și posibilitățile acestuia de a alege în cunoștință de cauză. Operatorii din sectorul alimentar sunt răspunzători de orice modificări pe care le efectuează în cazul informațiilor referitoare la produsele alimentare care însoțesc un produs alimentar.

(5) Fără a aduce atingere alineatelor (2)-(4), operatorii din sectorul alimentar, în cadrul întreprinderilor pe care le gestionează, asigură și verifică respectarea cerințelor legislației privind informațiile referitoare la produsele alimentare și ale dispozițiilor naționale corespunzătoare relevante pentru activitățile lor.

(6) În cadrul întreprinderilor pe care le gestionează, operatorii din sectorul alimentar asigură transmiterea informațiilor privind produsele alimentare care nu sunt preambalate și care sunt destinate consumatorului final sau unei unități de restaurație colectivă către operatorul din sectorul alimentar care recepționează produsele alimentare respective pentru a permite, după caz, furnizarea informațiilor obligatorii referitoare la produsele alimentare către consumatorul final.

(7) În următoarele cazuri, operatorii din sectorul alimentar asigură, în cadrul întreprinderilor pe care le gestionează, menționarea informațiilor obligatorii prevăzute la articolele 9 și 10 pe preambalaj sau pe o etichetă atașată acestuia sau pe documentele comerciale referitoare la produsele alimentare, în cazul în care se poate garanta că documentele respective însoțesc produsul alimentar la care se referă sau au fost trimise înaintea livrării sau concomitent cu aceasta:

- (a) în cazul în care produsul alimentar preambalat este destinat consumatorului final, dar este comercializat într-o etapă anterioară vânzării către acesta și în cazul în care această etapă nu implică vânzarea către o unitate de restaurație colectivă;
- (b) în cazul în care produsul alimentar preambalat este destinat unităților de restaurație colectivă pentru a fi preparat, prelucrat, împărțit sau decupat.

Fără a aduce atingere dispozițiilor primului paragraf, operatorii din sectorul alimentar asigură includerea mențiunilor prevăzute la articolul 9 alineatul (1) literele (a), (f), (g) și (h) și pe ambalajul extern în care produsele alimentare preambalate sunt prezentate spre comercializare.

(8) Operatorii din sectorul alimentar care le furnizează altor operatori din sectorul alimentar produse alimentare care nu sunt

destinate consumatorului final sau restaurațiilor colective se asigură că respectivii operatori din sectorul alimentar primesc suficiente informații care să le permită, după caz, să își îndeplinească obligațiile în temeiul alineatului (2).

CAPITOLUL IV

INFORMAȚII OBLIGATORII REFERITOARE LA PRODUSELE ALIMENTARE

SECȚIUNEA 1

Conținut și prezentare

Articolul 9

Lista mențiunilor obligatorii

(1) În conformitate cu articolele 10-34 și sub rezerva excepțiilor prevăzute în prezentul capitol, este obligatorie menționarea următoarelor informații.

- (a) denumirea produsului alimentar;
- (b) lista ingredientelor;
- (c) orice ingredient sau adjuvant tehnologic menționat în anexa II sau provenit dintr-o substanță sau dintr-un produs menționat în anexa II care provoacă alergii sau intoleranță, utilizat în fabricarea sau prepararea unui produs alimentar și încă prezent în produsul finit, chiar și într-o formă modificată;
- (d) cantitatea de anumite ingrediente sau categorii de ingrediente;
- (e) cantitatea netă de produs alimentar;
- (f) data durabilității minimale sau data limită de consum;
- (g) condițiile speciale de păstrare și/sau condițiile de utilizare;
- (h) numele sau denumirea comercială și adresa operatorului din sectorul alimentar menționat la articolul 8 alineatul (1);
- (i) țara de origine sau locul de proveniență, în cazurile menționate la articolul 25;
- (j) instrucțiuni de utilizare, în cazul în care omiterea lor ar îngreuna utilizarea corectă a produsului alimentar;
- (k) pentru băuturile care conțin mai mult de 1,2 % de alcool în volum, concentrația alcoolică dobândită;
- (l) o declarație nutrițională.

(2) Mențiunile prevăzute la alineatul (1) sunt exprimate prin cuvinte și cifre. Acestea pot fi exprimate, în mod alternativ, prin intermediul unor pictograme sau al unor simboluri, în locul cuvintelor sau al cifrelor, în cazurile în care Comisia a adoptat măsuri de punere în aplicare, în conformitate cu alineatul (3), și în conformitate cu aceste măsuri.

(3) În conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 46 alineatul (2), Comisia poate adopta norme detaliate privind modalitățile de exprimare a uneia sau a mai multor mențiuni prin intermediul pictogramelor sau al simbolurilor, în locul cuvintelor sau al cifrelor, ținând seama de elementele care dovedesc înțelegerea uniformă de către consumatori.

Articolul 10

Mențiuni obligatorii suplimentare pentru anumite tipuri sau categorii de produse alimentare

(1) În plus față de mențiunile prevăzute la articolul 9 alineatul (1), în anexa III sunt prevăzute mențiuni obligatorii suplimentare pentru anumite tipuri sau categorii de produse alimentare.

(2) Pentru a asigura informarea consumatorilor în ceea ce privește tipurile și categoriile specifice de produse alimentare și pentru a ține seama de progresele tehnologice, evoluțiile științifice, protecția sănătății consumatorilor sau utilizarea sigură a unui produs alimentar, Comisia poate modifica anexa III prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 49 și sub rezerva condițiilor menționate la articolele 50, 51 și 52.

Articolul 11

Metrologie

Dispozițiile articolului 9 nu aduc atingere dispozițiilor mai specifice ale Uniunii în materie de metrologie.

Articolul 12

Punerea la dispoziție și amplasarea informațiilor obligatorii referitoare la produsele alimentare

(1) Informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare, pentru toate produsele alimentare, sunt disponibile și ușor accesibile, în conformitate cu prezentul regulament.

(2) În cazul produselor alimentare preambalate, informațiile obligatorii apar direct pe ambalaj sau pe eticheta atașată la acesta.

(3) Pentru a se asigura că consumatorii pot beneficia de alte mijloace de furnizare a informațiilor obligatorii referitoare la produsele alimentare, mai bine adaptate pentru anumite mențiuni obligatorii, Comisia poate stabili norme, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 49 și sub rezerva condițiilor menționate la articolele 50 și 51, cu privire la anumite mențiuni obligatorii prin alte mijloace decât pe pachet sau pe etichetă.

(4) În cazul produselor alimentare care nu sunt preambalate, se aplică dispozițiile articolului 42.

Articolul 13

Modul de prezentare a mențiunilor obligatorii

(1) Fără a aduce atingere normelor adoptate în temeiul articolului 42 alineatul (2), informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare sunt amplasate într-un loc evident, astfel încât să fie ușor vizibile, lizibile și, după caz, indelebile. Acestea

nu trebuie să fie în niciun caz disimulate, ascunse, trunchiate sau separate prin orice alte reprezentări scrise sau imagini sau prin orice alt element intercalat.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice ale Uniunii aplicabile anumitor produse alimentare în ceea ce privește cerințele menționate la articolul 9 alineatul (1) literele (a)-(k), atunci când apar pe ambalaj sau pe eticheta atașată la acesta, mențiunile obligatorii prevăzute la articolul 9 alineatul (1) se imprimă pe ambalaj sau pe etichetă cu caractere folosind dimensiuni ale fontului pentru care înălțimea literei mici x, astfel cum este definită în anexa IV, este mai mare sau egală cu 1,2 mm. Mențiunile obligatorii sunt prezentate astfel încât să asigure un contrast considerabil între caracterele tipărite și fond.

(3) În cazul ambalajelor sau al recipientelor la care cea mai mare față prezintă o suprafață mai mică de 60 cm², dimensiunea fontului înălțimii literei mici x menționată la alineatul (2) este mai mare sau egală cu 0,9 mm.

(4) Pentru a asigura o punere în aplicare uniformă a dispozițiilor alineatului (2) din prezentul articol, Comisia poate, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 46 alineatul (2), să adopte norme detaliate privind contrastul dintre caracterele tipărite și fond.

(5) În scopul atingerii obiectivelor prezentului regulament, Comisia stabilește, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 49 și sub rezerva condițiilor menționate la articolele 50 și 51, criterii privind lizibilitatea în plus față de cele menționate la alineatul (2) din prezentul articol.

Cu același scop ca cel menționat la primul paragraf, Comisia poate, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 49 și sub rezerva condițiilor menționate la articolele 50 și 51, să extindă cerințele de la alineatul (6) din prezentul articol la mențiunile obligatorii suplimentare pentru categorii sau tipuri specifice de produse alimentare.

(6) Mențiunile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) literele (a), (e), (f) și (k) figurează în același câmp vizual.

(7) Dispozițiile alineatului (6) din prezentul articol nu se aplică în cazurile menționate la articolul 16 alineatele (1) și (2).

Articolul 14

Vânzarea la distanță

(1) Fără a aduce atingere cerințelor privind informațiile prevăzute la articolul 9, în cazul produselor alimentare preambalate oferite spre vânzare prin mijloace de comunicare la distanță:

(a) informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare, cu excepția mențiunilor prevăzute la articolul 9 alineatul (1) litera (f), sunt puse la dispoziție înainte de cumpărare și apar pe suportul de vânzare la distanță sau sunt furnizate prin alte mijloace corespunzătoare identificate în mod clar de către operatorul din sectorul alimentar. În cazul în care sunt utilizate alte mijloace corespunzătoare, informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare sunt puse la dispoziție fără ca prin aceasta operatorii din sectorul alimentar să impună costuri suplimentare consumatorilor;

(b) toate mențiunile obligatorii sunt puse la dispoziție în momentul livrării.

(2) În cazul produselor alimentare care nu sunt preambalate oferite spre vânzare prin mijloace de comunicare la distanță, mențiunile obligatorii în temeiul articolului 42 sunt puse la dispoziție în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol.

(3) Alineatul (1) litera (a) nu se aplică produselor alimentare oferite spre vânzare prin intermediul automatelor sau al incintelor comerciale automatizate.

Articolul 15

Cerințe lingvistice

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 9 alineatul (2), informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare sunt redactate într-o limbă ușor de înțeles de către consumatorii din statele membre în care se comercializează produsul alimentar.

(2) Statul membru în care este comercializat un produs alimentar poate să prevadă, pe teritoriul său, ca aceste mențiuni să figureze în una sau mai multe limbi dintre limbile oficiale ale Uniunii.

(3) Alineatele (1) și (2) nu împiedică redactarea mențiunilor în mai multe limbi.

Articolul 16

Omisiunea anumitor mențiuni obligatorii

(1) În cazul buteliilor de sticlă destinate reutilizării, care au un marcaj indelebil și care, prin urmare, nu poartă nici etichetă, nici inel, nici manșetă, sunt obligatorii numai mențiunile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) literele (a), (c), (e), (f) și (l).

(2) În cazul ambalajelor sau al recipientelor la care cea mai mare față prezintă o suprafață mai mică de 10 cm², numai mențiunile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) literele (a), (c), (e), (f) sunt obligatorii pe ambalaj sau pe etichetă. Mențiunile prevăzute la articolul 9 alineatul (1) litera (b) sunt furnizate prin alte mijloace sau sunt puse la dispoziție la cererea consumatorului.

(3) Fără a aduce atingere altor dispoziții ale Uniunii care prevăd o declarație nutrițională obligatorie, declarația menționată la articolul 9 alineatul (1) litera (l) nu este obligatorie pentru produsele alimentare menționate în anexa V.

(4) Fără a aduce atingere altor dispoziții ale Uniunii care prevăd o listă a ingredientelor sau o declarație nutrițională obligatorie, mențiunile de la articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (l) nu sunt obligatorii pentru:

(a) vinurile reglementate de anexa XIb la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007;

(b) produsele reglementate de Regulamentul (CEE) nr. 1601/91;

(c) băuturile similare celor menționate la literele (a) și (b) de la prezentul alineat, care conțin mai mult de 1,2 % alcool în volum, obținute prin fermentarea fructelor sau legumelor;

(d) hidromel;

(e) toate tipurile de bere; și

(f) băuturile spirtoase, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 110/2008.

Până la ... (*), Comisia întocmește un raport privind aplicarea articolului 18 și a articolului 29 alineatul (1) în cazul produselor menționate la prezentul alineat și în care abordează chestiunea exceptării unor categorii de băuturi în special de obligația de a fi însoțite de informații privind valoarea energetică și motivele care ar justifica eventualele excepții, ținând seama de nevoia de a asigura coerența cu alte politici relevante ale Uniunii.

Comisia poate alătura raportului respectiv o propunere legislativă care să stabilească norme pentru o listă a ingredientelor sau o declarație nutrițională obligatorie pentru aceste produse.

SECȚIUNEA 2

Dispoziții detaliate privind mențiunile obligatorii

Articolul 17

Denumirea produsului alimentar

(1) Denumirea produsului alimentar este denumirea sa legală. În absența unei asemenea denumiri, denumirea produsului alimentar este denumirea sa curentă sau, în cazul în care nu există o denumire curentă sau aceasta nu este folosită, se indică denumirea descriptivă a produsului alimentar.

(2) Se permite utilizarea în statul membru de comercializare a denumirii sub care produsul alimentar este fabricat și comercializat legal în statul membru de producție. Cu toate acestea, atunci când aplicarea celorlalte dispoziții ale prezentului regulament, în special a celor prevăzute la articolul 9, nu este de natură să permită consumatorilor din statul membru de comercializare să cunoască natura reală a produsului alimentar și să îl deosebească de produsele alimentare cu care ar putea fi confundat, denumirea produsului alimentar este însoțită de alte informații descriptive, care trebuie să figureze în apropierea acesteia.

(3) În cazuri excepționale, denumirea produsului alimentar din statul membru de producție nu se utilizează în statul membru de comercializare atunci când produsul alimentar pe care aceasta îl desemnează în statul membru de producție este atât de diferit, din punct de vedere al compoziției sau al fabricării sale, de produsul alimentar cunoscut sub această denumire în statul membru de comercializare, încât dispozițiile de la alineatul (2) nu sunt suficiente pentru a garanta, în statul membru de comercializare, o informare corectă a consumatorilor.

(4) Nicio denumire protejată, fie ea proprietate intelectuală, marcă de comerț sau nume fantezist, nu se poate substitui denumirii produsului.

(*) Cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

(5) În anexa VI sunt prevăzute dispoziții specifice privind denumirea produsului alimentar și mențiunile care îl însoțesc.

Articolul 18

Lista ingredientelor

(1) Lista ingredientelor este precedată de un titlu sau de o mențiune corespunzătoare care conține cuvântul „ingredient”. Lista respectivă cuprinde toate ingredientele din produsul alimentar, în ordinea descrescătoare a ponderii lor în momentul utilizării lor la fabricarea produsului alimentar.

(2) Ingredientele sunt desemnate prin denumirea lor specifică, după caz, în conformitate cu normele prevăzute la articolul 17 și în anexa VI.

(3) Toate ingredientele prezente sub formă de nanomateriale fabricate trebuie specificate în mod clar în lista ingredientelor. Denumirile acestor ingrediente sunt urmate de cuvântul „nano” între paranteze.

(4) Specificațiile tehnice pentru aplicarea alineatelor (1) și (2) din prezentul articol sunt prevăzute în anexa VII.

Articolul 19

Omisiunea listei ingredientelor

(1) Pentru următoarele produse alimentare nu este obligatorie furnizarea unei liste de ingrediente:

(a) fructele și legumele proaspete, inclusiv cartofii, care nu au fost curățate, tăiate sau nu au făcut obiectul altui tratament similar;

(b) apele carbogazoase, în a căror descriere se indică caracterul carbogazos;

(c) oțeturile de fermentație provenite exclusiv dintr-un singur produs de bază, cu condiția să nu fi fost adăugat niciun alt ingredient;

(d) brânzeturile, untul, laptele și smântâna fermentate la care nu au fost adăugate alte ingrediente decât produsele lactate, enzimele și culturile de microorganisme necesare fabricării sau sarea necesară pentru fabricarea brânzeturilor, altele decât cele proaspete sau topice;

(e) produsele alimentare care conțin un singur ingredient, cu următoarele condiții:

(i) denumirea produsului alimentar să fie identică cu numele ingredientului; sau

(ii) denumirea produsului alimentar să permită identificarea clară a naturii ingredientului.

(2) Pentru a ține seama de relevanța pentru consumatori a unei liste a ingredientelor pentru anumite tipuri sau categorii de produse alimentare, Comisia poate, în cazuri excepționale, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 49

și în condițiile prevăzute la articolele 50 și 51, să completeze dispozițiile de la alineatul (1) din prezentul articol, cu condiția ca omisiunile să nu determine o informare neadecvată a consumatorului final și a restaurațiilor colective.

Articolul 20

Omisiunea compuşilor unui produs alimentar din lista ingredientelor

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 21, menționarea în lista ingredientelor a următorilor compuşii ai unui produs alimentar nu este obligatorie:

(a) compuşii unui ingredient care, în cursul procesului de fabricație, au fost temporar extrași pentru fi reîncorporați apoi într-o cantitate care nu depășește conținutul inițial;

(b) aditivii alimentari și enzimele alimentare:

(i) a căror prezență într-un produs alimentar este datorată exclusiv faptului că erau conținuți într-unul sau în mai multe ingrediente ale produsului respectiv, în conformitate cu principiul transferului la care se face trimitere la articolul 18 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 1333/2008, cu condiția să nu mai îndeplinească nicio funcție tehnologică în produsul finit; sau

(ii) care sunt utilizați ca adjuvanți tehnologici;

(c) substanțele suport și substanțele care nu sunt aditivi alimentari, dar sunt utilizate în același mod și cu același scop ca substanțele suport și care sunt utilizate în cantitățile strict necesare;

(d) substanțele care nu sunt aditivi alimentari, dar care sunt folosite în același mod și în același scop ca și adjuvanți tehnologici și care rămân prezente în produsul finit, chiar dacă într-o formă modificată;

(e) apa:

(i) atunci când se utilizează în procesul de fabricație numai pentru a permite reconstituirea unui ingredient utilizat într-o formă concentrată sau deshidratată; sau

(ii) în cazul lichidului de acoperire care, în mod normal, nu se consumă.

Articolul 21

Etichetarea anumitor substanțe sau produse care provoacă alergii sau intoleranțe

(1) Fără a aduce atingere normelor adoptate în temeiul articolului 42 alineatul (2), mențiunile la care se face referire la articolul 9 alineatul (1) litera (c) sunt incluse în lista ingredientelor, în conformitate cu normele prevăzute la articolul 18 alineatul (1), făcându-se referire în mod clar la numele substanței sau produsului, enumerate în anexa II.

În lipsa unei liste a ingredientelor, reprezentarea mențiunilor la care se face referire la articolul 9 alineatul (1) litera (c) include cuvântul „conține” urmat de numele substanței sau produsului, enumerate în anexa II.

În cazul în care mai multe ingrediente sau mai mulți adjuvanți tehnologici ai unui produs alimentar provin dintr-o singură substanță sau dintr-un singur produs enumerat în anexa II, indicațiile de pe etichetă clarifică acest fapt în cazul fiecărui ingredient sau adjuvant tehnologic în cauză.

Includerea mențiunilor la care se face referire la articolul 9 alineatul (1) litera (c) nu este obligatorie în cazurile în care numele produsului alimentar face referire în mod clar la substanța sau produsul în cauză.

(2) Pentru a asigura o mai bună informare a consumatorilor și pentru a ține seama de cele mai recente progrese științifice și informații tehnice, Comisia reexaminează sistematic și, după caz, actualizează lista din anexa II prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 49 și sub rezerva condițiilor de la articolele 50, 51 și 52.

Articolul 22

Indicarea cantității ingredientelor

(1) Indicarea cantității unui ingredient sau a unei categorii de ingrediente utilizat(e) la fabricarea sau prepararea unui produs alimentar este obligatorie atunci când ingredientul sau categoria de ingrediente în cauză:

- (a) figurează în denumirea produsului alimentar sau sunt asociate de obicei de către consumator cu denumirea respectivă;
- (b) sunt scoase în evidență în etichetare prin cuvinte, imagini sau reprezentări grafice; sau
- (c) sunt esențiale pentru a caracteriza un produs alimentar și pentru a-l diferenția de produsele cu care ar putea fi confundat din cauza denumirii sau aspectului său.

(2) Specificațiile tehnice pentru aplicarea alineatului (1), inclusiv cazurile specifice în care nu este obligatorie indicarea cantităților pentru anumite ingrediente, sunt prevăzute în anexa VIII.

Articolul 23

Cantitatea netă

(1) Cantitatea netă a unui produs alimentar este exprimată în litri, centilitri, mililitri, kilograme sau grame, după caz:

- (a) în unități de volum pentru produsele lichide;
- (b) în unități de masă pentru alte produse.

(2) Pentru a asigura o mai bună înțelegere de către consumatori a informațiilor referitoare la produsele alimentare care figurează pe etichetă, Comisia poate stabili, pentru anumite

produse alimentare specificate, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 49 și în condițiile prevăzute la articolele 50 și 51, o modalitate de exprimare a cantității nete diferită de cea menționată la alineatul (1) din prezentul articol.

(3) Specificațiile tehnice pentru aplicarea alineatului (1), inclusiv cazurile specifice în care nu este obligatorie indicarea cantității nete, sunt prevăzute în anexa IX.

Articolul 24

Data durabilității minime și data limită de consum

(1) În cazul produselor alimentare foarte perisabile din punct de vedere microbiologic și care, din cauza acestui fapt, pot reprezenta, după o scurtă perioadă, un pericol imediat pentru sănătatea umană, data durabilității minime se înlocuiește cu data limită de consum. După data limită de consum se consideră că un produs alimentar nu prezintă siguranță, în conformitate cu articolul 14 alineatele (2)-(5) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002.

(2) Data corespunzătoare este indicată în conformitate cu anexa X.

(3) Pentru a asigura o aplicare uniformă a modalității de indicare a datei durabilității minime, menționată la punctul 1 litera (c) din anexa X, Comisia poate adopta, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 46 alineatul (2), norme de punere în aplicare în acest sens.

Articolul 25

Țara de origine sau locul de proveniență

(1) Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere cerințelor de etichetare stabilite prin dispoziții specifice ale Uniunii, în special prin Regulamentul (CE) nr. 509/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind specialitățile tradiționale garantate din produse agricole și alimentare ⁽¹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 510/2006 din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare ⁽²⁾.

(2) Mențiunile privind țara de origine sau locul de proveniență sunt obligatorii:

- (a) în cazul în care lipsa acestor informații ar putea induce consumatorul în eroare în ceea ce privește adevărata țară de origine sau adevăratul loc de proveniență a produsului alimentar, în special dacă informațiile care însoțesc produsul alimentar sau eticheta în ansamblul ei ar sugera în alt fel că produsul are o altă țară de origine sau un alt loc de proveniență;
- (b) pentru tipurile de carne care se încadrează la codurile din Nomenclatura Combinată („NC”) enumerate în anexa XI. Aplicarea dispozițiilor de la prezenta literă face obiectul adoptării normelor de aplicare menționate la alineatul (6).

⁽¹⁾ JO L 93, 31.3.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 93, 31.3.2006, p. 12.

(3) În cazul în care se indică țara de origine sau locul de proveniență a produsului și aceasta (acesta) nu este aceeași (aceiași) cu țara de origine sau locul de proveniență a ingredientului primar:

- (a) se indică de asemenea țara de origine sau locul de proveniență a ingredientului(ingredientelor) primar(e); sau
- (b) se indică faptul că țara de origine sau locul de proveniență a ingredientului(ingredientelor) primar(e) diferă de țara de origine sau locul de proveniență a produsului alimentar.

Aplicarea dispozițiilor de la prezentul alineat face obiectul aplicării normelor de aplicare menționate la alineatul (6).

(4) În termen de cinci ani de la punerea în aplicare a dispozițiilor de la alineatul (2) litera (b), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport pentru a evalua indicarea obligatorie pe etichetă a țării de origine sau a locului de proveniență ale produselor menționate la litera respectivă.

(5) Până la ... (*), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului rapoarte privind indicarea obligatorie a țării de origine sau a locului de proveniență pentru:

- (a) alte tipuri de carne decât carnea de vită și mânzat și decât cele menționate la alineatul (2) litera (b);
- (b) lapte;
- (c) laptele utilizat ca ingredient în produsele lactate;
- (d) carnea utilizată ca ingredient;
- (e) produsele alimentare neprelucrate;
- (f) produsele dintr-un singur ingredient;
- (g) ingrediente care reprezintă mai mult de 50% dintr-un produs alimentar.

Rapoartele menționate iau în considerare nevoia de informare a consumatorului, fezabilitatea măsurii privind indicarea obligatorie menționată la primul paragraf, precum și analiza costurilor și beneficiilor rezultate din introducerea unor astfel de măsuri, inclusiv impactul juridic asupra pieței interne și impactul asupra comerțului internațional.

Comisia poate însoți rapoartele respective de propuneri de modificare a dispozițiilor relevante ale Uniunii.

(6) Până la ... (**), Comisia adoptă, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 46 alineatul (2), normele de aplicare privind aplicarea alineatului (2) litera (b) și a alineatului (3) din prezentul articol.

(*) Trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

(**) Doi ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Articolul 26

Instrucțiuni de utilizare

- (1) Instrucțiunile de utilizare a unui produs alimentar sunt indicate astfel încât să permită o utilizare corespunzătoare a respectivului produs alimentar.
- (2) Comisia poate adopta, conform procedurii de reglementare menționate la articolul 46 alineatul (2), norme detaliate de punere în aplicare a dispozițiilor alineatului (1) din prezentul articol în cazul anumitor produse alimentare.

Articolul 27

Concentrația alcoolică

- (1) Normele privind indicarea concentrației alcoolice în volum, în ceea ce privește produsele clasificate în Nomenclatura combinată („NC”) sub codul 2204, sunt cele prevăzute în dispozițiile specifice ale Uniunii aplicabile acestor produse.
- (2) Concentrația alcoolică dobândită a băuturilor care conțin mai mult de 1,2% alcool în volum, altele decât cele menționate la alineatul (1), este indicat în conformitate cu anexa XII.

SECȚIUNEA 3

Declarația nutrițională

Articolul 28

Relația cu alte acte legislative

- (1) Prezenta secțiune nu se aplică produselor alimentare care intră în domeniul de aplicare a următoarelor acte legislative:
 - (a) Directiva 2002/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 referitoare la apropierea legislațiilor statelor membre privind suplimentele alimentare ⁽¹⁾;
 - (b) Directiva 2009/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale ⁽²⁾.

(2) Prezenta secțiune se aplică fără a aduce atingere Directivei 2009/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind produsele alimentare cu destinație nutrițională specială ⁽³⁾ și directivelor specifice prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din directiva menționată.

Articolul 29

Conținut

- (1) Declarația nutrițională obligatorie cuprinde următoarele informații:
 - (a) valoarea energetică; și
 - (b) cantitatea de grăsimi, acizi grași saturați, glucide, zaharuri, proteine și sare.

⁽¹⁾ JO L 183, 12.7.2002, p. 51.

⁽²⁾ JO L 164, 26.6.2009, p. 45.

⁽³⁾ JO L 124, 20.5.2009, p. 21.

După caz, o declarație care să indice faptul că prezența conținutului de sare se datorează exclusiv prezenței în mod natural a sodiului poate figura în imediata apropiere a declarației nutriționale.

(2) Conținutul declarației nutriționale obligatorii menționate la alineatul (1) poate fi completat cu indicarea cantităților unuia sau mai multor elemente dintre următoarele:

- (a) acizi grași trans;
- (b) acizi grași mononesaturați;
- (c) acizi grași polinesaturați;
- (d) poliooli;
- (e) amidon;
- (f) fibre;
- (g) oricare dintre vitaminele sau mineralele menționate în partea A punctul 1 din anexa XIII și prezente în cantități semnificative, astfel cum sunt definite în partea A punctul 2 din anexa XIII.

(3) În cazul în care etichetarea produselor alimentare preambalate prevede declarația nutrițională obligatorie menționată la alineatul (1), pot fi repetate pe etichetă informațiile privind valoarea energetică și cantitățile de grăsimi, de acizi grași saturați, de zaharuri și de sare.

(4) Prin derogare de la articolul 35 alineatul (1), în cazul în care etichetarea produselor menționate la articolul 16 alineatul (4) prevede o declarație nutrițională, conținutul declarației poate fi limitat numai la valoarea energetică.

(5) Fără a aduce atingere articolului 42 și prin derogare de la articolul 35 alineatul (1), în cazul în care etichetarea produselor menționate la articolul 42 alineatul (1) prevede o declarație nutrițională, conținutul declarației poate fi limitat numai la:

- (a) valoarea energetică; sau
- (b) valoarea energetică și cantitățile de grăsimi, acizi grași saturați, zaharuri și sare.

(6) Pentru a ține seama de relevanța mențiunilor prevăzute la alineatele (2)-(5) din prezentul articol pentru informarea consumatorilor, Comisia poate, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 49 și în condițiile prevăzute la articolele 50 și 51, să modifice listele de la alineatele (2)-(5) din prezentul articol, prin adăugarea sau eliminarea unor mențiuni.

Articolul 30

Calcularea

(1) Valoarea energetică se calculează utilizând factorii de conversie enumerați în anexa XIV.

(2) Comisia poate adopta, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 49 și în condițiile prevăzute la articolele 50 și 51, factorii de conversie menționați în partea A punctul 1 din anexa XIII, care să permită un calcul mai exact al conținutului de vitamine și minerale în produsele alimentare. Factorii de conversie respectivi se adaugă la anexa XIV.

(3) Valoarea energetică și cantitățile de nutrienți menționate la articolul 29 alineatele (1)-(5) se referă la produsele alimentare așa cum sunt vândute.

După caz, se pot furniza informații cu privire la produsul alimentar după preparare, cu condiția să fie oferite instrucțiuni de preparare suficient de detaliate, iar informațiile să se refere la produsul alimentar gata pentru consum.

(4) Valorile declarate sunt valori medii care se bazează, după caz, pe următorii factori:

- (a) analiza produsului alimentar efectuată de producător;
- (b) un calcul efectuat pe baza valorilor medii cunoscute sau reale ale ingredientelor utilizate; sau
- (c) un calcul efectuat pe baza unor date general stabilite și acceptate.

În conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 46 alineatul (2), Comisia poate adopta norme detaliate pentru punerea în aplicare uniformă a prezentului alineat în ceea ce privește precizia valorilor declarate, precum diferențele dintre valorile declarate și cele stabilite în cursul controalelor oficiale.

Articolul 31

Exprimarea la 100 g sau la 100 ml

(1) Valoarea energetică și cantitatea de nutrienți menționate la articolul 29 alineatele (1)-(5) sunt exprimate în unitățile de măsură prevăzute în anexa XV.

(2) Valoarea energetică și cantitatea de nutrienți menționate la articolul 29 alineatele (1)-(5) se exprimă la 100 g sau la 100 ml.

(3) Eventuala declarație privind vitaminele și mineralele, în plus față de forma de exprimare menționată la alineatul (2), este exprimată ca procent din consumul de referință stabilit în partea A punctul 1 din anexa XIII pentru 100 g sau 100 ml.

(4) În plus față de forma de exprimare menționată la alineatul (2) din prezentul articol, valoarea energetică și cantitățile de nutrienți menționate la articolul 29 alineatele (1), (3), (4) și (5) pot fi exprimate, după caz, ca procent din consumul de referință stabilit în partea B din anexa XIII pentru 100 g sau 100 ml.

Articolul 32

Exprimarea per porție sau per unitate de consum

(1) În următoarele cazuri, valoarea energetică și cantitățile de nutrienți menționate la articolul 29 alineatele (1)-(5) pot fi exprimate per porție și/sau per unitate de consum ușor identificabil(e) de către consumator, cu condiția marcării pe etichetă

a cantității corespunzătoare porției sau a unității de consum utilizate și cu condiția să fie precizat numărul de porții sau de unități conținute în ambalaj;

- (a) în plus față de forma de exprimare la 100 g sau la 100 ml menționată la articolul 31 alineatul (2);
- (b) în plus față de forma de exprimare la 100 g sau la 100 ml menționată la articolul 31 alineatul (3) privind cantitățile de vitamine și minerale;
- (c) în plus sau în loc de forma de exprimare la 100 g sau la 100 ml menționată la articolul 31 alineatul (4).

(2) Prin derogare de la articolul 31 alineatul (2), în cazurile menționate la articolul 29 alineatele (3), (4) și (5), valoarea energetică și cantitatea de nutrienți și/sau procentul din consumul de referință stabilit(e) în partea B din anexa XIII pot fi exprimate numai per porție sau numai per unitate de consum.

(3) Porția sau unitatea utilizată sunt indicate în imediata apropiere a declarației nutriționale.

(4) Pentru a asigura o aplicare uniformă a exprimării declarației nutriționale per porție sau per unitate de consum și pentru a asigura o bază de comparație uniformă pentru consumator, Comisia poate, ținând seama de comportamentul real de consum al consumatorilor, precum și de recomandările dietetice, să adopte norme privind exprimarea per porție sau per unitate de consum pentru anumite categorii de produse alimentare, în conformitate cu procedura de reglementare prevăzută la articolul 46 alineatul (2).

Articolul 33

Prezentare

(1) Mențiunile la care se face referire la articolul 29 alineatele (1) și (2) sunt incluse în același câmp vizual. Acestea sunt prezentate grupat, într-un format clar și, după caz, în ordinea de prezentare prevăzută în anexa XV.

(2) Mențiunile la care se face referire la articolul 29 alineatele (1) și (2) sunt prezentate, în funcție de spațiul disponibil, sub formă de tabel, cu numerele aliniate. În cazul în care spațiul nu permite, declarația este prezentată în format liniar.

(3) Mențiunile la care se face referire la articolul 29 alineatul (3) pot fi prezentate grupat:

- (a) într-un câmp vizual diferit de cel la care se face referire la alineatul (1) din prezentul articol; și
 - (b) într-un format diferit de cel precizat la alineatul (2) din prezentul articol.
- (4) Mențiunile la care se face referire la articolul 29 alineatele (4) și (5) pot fi prezentate într-un format diferit de cel precizat la alineatul (2) din prezentul articol.

(5) În cazurile în care valoarea energetică sau cantitatea de nutrient (nutrienți) dintr-un produs sunt neglijabile, informațiile

referitoare la elementele respective pot fi înlocuite cu o mențiune precum „Conține cantități neglijabile de” și sunt amplasate în imediata apropiere a declarației nutriționale, dacă aceasta există.

Pentru a asigura o aplicare uniformă a prezentului alineat, Comisia poate adopta, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 46 alineatul (2), norme referitoare la valoarea energetică și la cantitățile de nutrienți menționate la articolul 29 alineatele (1)-(5) care pot fi considerate neglijabile.

(6) Pentru a asigura o aplicare uniformă a modalității de prezentare a declarației nutriționale în formatele menționate la alineatele (1) - (4) din prezentul articol, Comisia poate adopta, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 46 alineatul (2), norme de punere în aplicare în acest sens.

Articolul 34

Forme de exprimare și prezentare suplimentare

(1) În plus față de formele de exprimare menționate la articolul 31 alineatele (2) și (4) și la articolul 32 și față de prezentarea menționată la articolul 33 alineatul (2), valoarea energetică și cantitatea de nutrienți menționate la articolul 29 alineatele (1)-(5) pot fi exprimate în alte moduri și/sau prezentate utilizând reprezentări grafice sau simboluri în plus față de cuvinte sau cifre, cu condiția să fie respectate următoarele cerințe:

- (a) să nu inducă în eroare consumatorul, astfel cum se specifică la articolul 7;
- (b) să vizeze facilitarea înțelegerii de către consumator a contribuției sau a importanței produsului alimentar pentru valoarea energetică și conținutul de nutrienți corespunzătoare unui regim alimentar;
- (c) să fie sprijinite de elemente care să dovedească înțelegerea de către consumatorul mediu a unor astfel de forme de exprimare sau de prezentare; și
- (d) în cazul altor forme de exprimare, acestea să se bazeze fie pe consumul armonizat de referință fie, în absența acestuia, pe recomandările științifice general acceptate privind valoarea energetică și aporturile de nutrienți.

(2) Statele membre le pot recomanda operatorilor din sectorul alimentar utilizarea uneia sau a mai multor forme suplimentare de exprimare sau de prezentare a declarației nutriționale care, în opinia lor, îndeplinesc în cea mai mare măsură cerințele prevăzute la alineatul (1) literele (a)-(d). Statele membre furnizează Comisiei detaliile acestor forme suplimentare de exprimare și de prezentare.

(3) Statele membre asigură o monitorizare adecvată a formelor suplimentare de exprimare sau de prezentare a declarației nutriționale prezente pe piață pe teritoriul lor.

Pentru a facilita monitorizarea utilizării unor astfel de forme suplimentare de exprimare sau de prezentare, statele membre le pot solicita operatorilor din sectorul alimentar care introduc pe piața națională produse alimentare care poartă astfel de informații să notifice autoritățile competente utilizarea unei forme suplimentare de exprimare sau de prezentare, precum și să furnizeze justificările relevante referitoare la îndeplinirea cerințelor prevăzute la alineatul (1) literele (a)-(d). În astfel de cazuri, se pot solicita, de asemenea, informații privind încetarea utilizării unor astfel de forme suplimentare de exprimare sau de prezentare.

(4) Comisia facilitează și organizează schimburi de informații între statele membre, precum și cu Comisia și părțile interesate, în ceea ce privește chestiunile legate de utilizarea unor forme suplimentare de exprimare sau de prezentare a declarației nutriționale.

(5) Ținând seama de experiența dobândită, până la ... (*), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind utilizarea unor forme suplimentare de exprimare și prezentare, impactul acestora asupra pieței interne și oportunitatea unei armonizări suplimentare a acestor forme de exprimare și prezentare. În acest scop, statele membre furnizează Comisiei informații relevante referitoare la utilizarea unor astfel de forme suplimentare de exprimare sau de prezentare pe piață, pe teritoriul lor. Comisia poate alătura acestui raport propuneri de modificare a dispozițiilor relevante ale Uniunii.

(6) Pentru a asigura o aplicare uniformă a prezentului articol, în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 46 alineatul (2), Comisia adoptă norme detaliate privind punerea în aplicare a alineatelor (1), (3) și (4) din prezentul articol.

CAPITOLUL V

INFORMAȚII VOLUNTARE REFERITOARE LA PRODUSELE ALIMENTARE

Articolul 35

Cerințe aplicabile

(1) Atunci când informațiile referitoare la produsele alimentare menționate la articolele 9 și 10 sunt oferite în mod voluntar, acestea trebuie să respecte cerințele menționate în capitolul IV secțiunile 2 și 3 din prezentul regulament.

(2) Informațiile referitoare la produsele alimentare furnizate în mod voluntar respectă următoarele cerințe:

- (a) nu induc în eroare consumatorul, astfel cum se specifică la articolul 7;
- (b) nu sunt ambigue și nu derutează consumatorii;
- (c) după caz, se bazează pe date științifice relevante.

(*) Opt ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

(3) În conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 46 alineatul (2), Comisia poate adopta norme de punere în aplicare în ceea ce privește cerințele menționate la alineatul (2) din prezentul articol pentru informațiile voluntare referitoare la prezența posibilă și neintenționată în produsele alimentare a unor substanțe sau produse care provoacă alergii sau intoleranțe.

(4) Pentru a asigura informarea corespunzătoare a consumatorilor, atunci când operatorii din sectorul alimentar furnizează informații voluntare referitoare la produsele alimentare în mod divergent, cu riscul de a induce în eroare sau de a deruta consumatorul, Comisia poate, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 49 și în condițiile prevăzute la articolele 50 și 51, să prevadă cazuri suplimentare de furnizare a unor informații voluntare referitoare la produsele alimentare, în plus față de cele menționate la alineatul (3) din prezentul articol.

Articolul 36

Prezentare

Informațiile oferite în mod voluntar nu trebuie să fie incluse în detrimentul spațiului disponibil pentru informațiile obligatorii.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII DE DREPT INTERN

Articolul 37

Dispoziții de drept intern

(1) În ceea ce privește chestiunile armonizate în mod specific prin prezentul regulament, statele membre nu pot să adopte sau să mențină dispoziții de drept intern, cu excepția cazurilor permise de dreptul Uniunii. Respectivele dispoziții de drept intern nu creează obstacole în ceea ce privește libera circulație a mărfurilor.

(2) Fără a aduce atingere articolului 38, statele membre pot adopta dispoziții de drept intern în ceea ce privește chestiunile care nu sunt armonizate în mod specific prin prezentul regulament, în măsura în care acestea nu interzic, obstrucționează sau restricționează libera circulație a bunurilor care sunt în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 38

Dispoziții de drept intern privind mențiunile obligatorii suplimentare

(1) În afara mențiunilor obligatorii prevăzute la articolul 9 alineatul (1) și la articolul 10, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 43, statele membre pot adopta dispoziții privind mențiuni obligatorii suplimentare pentru anumite tipuri sau categorii de produse alimentare, pentru cel puțin unul dintre următoarele motive:

- (a) protecția sănătății publice;
- (b) protecția consumatorilor;
- (c) prevenirea fraudelor;

(d) protecția drepturilor de proprietate industrială și comercială, a indicațiilor de proveniență, a denumirilor de origine înregistrate și prevenirea concurenței neloiale.

(2) În conformitate cu alineatul (1), statele membre pot introduce dispoziții privind menționarea obligatorie a țării de origine sau a locului de proveniență a produselor alimentare numai atunci când există dovada unei legături între anumite calități ale produsului și originea sau proveniența sa. Odată cu notificarea Comisiei în legătură cu astfel de dispoziții, statele membre oferă dovezi conform cărora majoritatea consumatorilor consideră că furnizarea acestor informații prezintă o importanță deosebită.

Articolul 39

Lapte și produse lactate

Statele membre pot adopta dispoziții de derogare de la articolul 9 alineatul (1) și articolul 10 alineatul (1) în cazul laptelui și al produselor lactate ambalate în butelii de sticlă destinate reutilizării.

Statele membre comunică fără întârziere Comisiei textul respectivelor dispoziții.

Articolul 40

Băuturi alcoolice

Până la adoptarea dispozițiilor Uniunii prevăzute la articolul 16 alineatul (4), statele membre pot menține dispoziții de drept intern privind enumerarea ingredientelor în cazul băuturilor care au o concentrație alcoolică mai mare de 1,2 % în volum.

Articolul 41

Exprimarea cantității nete

În absența dispozițiilor Uniunii menționate la articolul 23 alineatul (2) referitoare la exprimarea cantității nete pentru anumite produse alimentare prin altă modalitate decât cea prevăzută la articolul 23 alineatul (1), statele membre pot menține dispozițiile de drept intern adoptate înainte de ... (*).

Până la ... (**), statele membre informează Comisia cu privire la existența unor astfel de dispoziții Comisia le supune atenției celorlalte state membre.

Articolul 42

Dispoziții de drept intern privind produsele alimentare care nu sunt preambalate

(1) Pentru produsele alimentare prezentate nepreambalate la vânzare către consumatorul final sau către unitățile de restaurație colectivă sau pentru produsele alimentare ambalate în locul în care sunt vândute la cererea cumpărătorului sau preambalate în vederea vânzării lor directe:

(*) Data intrării în vigoare a prezentului regulament.

(**) Trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

(a) este obligatorie includerea mențiunilor specificate la articolul 9 alineatul (1) litera (c);

(b) nu este obligatorie includerea altor mențiuni prevăzute la articolele 9 și 10, cu excepția cazului în care statele membre adoptă dispoziții care impun includerea unora sau a tuturor mențiunilor respective, precum și a unor elemente din mențiunile respective.

(2) Statele membre pot adopta dispoziții privind mijloacele prin care trebuie puse la dispoziție mențiunile specificate la alineatul (1) sau elemente din mențiunile respective și, după caz, forma de exprimare și de prezentare a acestora.

(3) Statele membre comunică fără întârziere Comisiei textul dispozițiilor prevăzute la alineatul (1) litera (b) și la alineatul (2).

Articolul 43

Procedura de notificare

(1) Atunci când se face trimitere la prezentul articol, statele membre care consideră necesară adoptarea noii legislații privind informarea cu privire la produsele alimentare notifică în prealabil Comisia și celelalte state membre în legătură cu măsurile avute în vedere și specifică motivele care stau la baza lor.

(2) Comisia consultă Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală înființat prin articolul 58 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 în cazul în care consideră că o astfel de consultare este utilă sau în cazul în care un stat membru solicită acest lucru.

(3) Statul membru care consideră necesară adoptarea noii legislații privind informarea cu privire la produsele alimentare poate lua măsurile avute în vedere numai la trei luni de la notificarea menționată la alineatul (1), cu condiția să nu fi primit un aviz negativ din partea Comisiei.

(4) În cazul în care avizul Comisiei este negativ și înainte de expirarea perioadei menționate la alineatul (3) din prezentul articol, Comisia inițiază procedura de reglementare menționată la articolul 46 alineatul (2) pentru a se stabili dacă măsurile avute în vedere pot fi puse în aplicare, sub rezerva unor modificări corespunzătoare, dacă este necesar.

(5) Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale ⁽¹⁾ nu se aplică măsurilor care intră sub incidența procedurii de notificare menționată în prezentul articol.

⁽¹⁾ JO L 204, 21.7.1998, p. 37.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII DE APLICARE, DISPOZIȚII DE MODIFICARE ȘI DISPOZIȚII FINALE*Articolul 44***Modificări ale anexelor**

Pentru a ține seama de progresele tehnice, de evoluțiile științifice, de sănătatea consumatorilor sau de necesitatea informării consumatorilor, sub rezerva articolului 10 alineatul (2) și a articolului 21 alineatul (2) referitoare la modificarea anexelor II și III, Comisia poate, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 49 și sub rezerva condițiilor de la articolele 50 și 51, să modifice anexele la prezentul regulament.

*Articolul 45***Perioada de tranziție pentru măsurile de punere în aplicare sau actele delegate și data de punere în aplicare a acestora**

(1) Fără a aduce atingere alineatului (2) din prezentul articol, în exercitarea competențelor conferite de prezentul regulament de a adopta măsuri în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 46 alineatul (2) sau prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolele 49-52, Comisia:

(a) stabilește o perioadă de tranziție corespunzătoare pentru aplicarea noilor măsuri, pe parcursul căreia produsele alimentare care poartă etichete care nu respectă noile măsuri pot fi introduse pe piață și pe parcursul căreia stocurile din aceste produse alimentare care au fost introduse pe piață înainte de sfârșitul perioadei de tranziție pot fi vândute în continuare până la epuizarea stocului; și

(b) se asigură că măsurile respective se aplică cu începere de la data de 1 aprilie a fiecărui an calendaristic.

(2) Alineatul (1) nu se aplică în cazurile de urgență, atunci când scopul măsurilor menționate la alineatul respectiv îl constituie protecția sănătății umane.

*Articolul 46***Comitetul**

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, cu respectarea dispozițiilor articolului 8 din decizia menționată anterior.

Termenul prevăzut la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

*Articolul 47***Modificări ale Regulamentului (CE) nr. 1924/2006**

La articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006, primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„Etichetarea nutrițională a produselor pentru care sunt făcute mențiuni nutriționale și/sau de sănătate este obligatorie, cu excepția publicității generice. Informațiile care trebuie să fie furnizate sunt cele specificate la articolul 29 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare (*). În cazul în care se impun mențiuni nutriționale și/sau de sănătate privind un nutrient menționat la articolul 29 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. .../2011, se declară cantitatea de nutrient în conformitate cu articolele 30-33 din regulamentul respectiv.

Cantitatea (cantitățile) de substanță (substanțe) care face (fac) obiectul unei mențiuni nutriționale sau de sănătate și care nu apar(e) în etichetarea nutrițională este (sunt) menționată (menționate) în același câmp vizual cu etichetarea nutrițională și sunt exprimate în conformitate cu articolele 30, 31 și 32 din Regulamentul (UE) nr. .../2011. Unitățile de măsură utilizate pentru a exprima cantitatea de substanță sunt potrivite pentru substanțele individuale în cauză.

(*) JO ...”

*Articolul 48***Modificări la Regulamentul (CE) nr. 1925/2006**

La articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1925/2006, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Etichetarea nutrițională a produselor în care se adaugă vitamine și minerale și care sunt reglementate prin prezentul regulament este obligatorie. Informațiile care trebuie furnizate sunt cele specificate la articolul 29 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. .../2011 al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind informarea consumatorilor referitoare la produsele alimentare (*) și trebuie să includă cantitățile totale de vitamine și minerale prezente, atunci când acestea se adaugă produselor alimentare.

(*) JO L ...”

*Articolul 49***Exercitarea delegării**

(1) Competența de adoptare a actelor delegate menționată la articolul 10 alineatul (2), articolul 12 alineatul (3), articolul 13 alineatul (5), articolul 19 alineatul (2), articolul 21 alineatul (2), articolul 23 alineatul (2), articolul 29 alineatul (6), articolul 30 alineatul (2), articolul 35 alineatul (4) și articolul 44 este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la ... (*). Comisia elaborează un raport referitor la competențele delegate cu cel puțin 6 luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea competențelor se prelungește automat pentru perioade cu o durată identică, cu excepția cazurilor în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă în conformitate cu articolul 50.

(2) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(*) Data intrării în vigoare a prezentului regulament.

(3) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 50 și 51.

(4) În cazul apariției unui nou risc grav pentru sănătatea umană, atunci când motive de maximă urgență o impun, procedura prevăzută la articolul 52 se aplică actelor delegate adoptate în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) și articolul 21 alineatul (2).

Articolul 50

Revocarea delegării

(1) Competența de adoptare a actelor delegate menționată la articolul 10 alineatul (2), articolul 12 alineatul (3), articolul 13 alineatul (5), articolul 19 alineatul (2), articolul 21 alineatul (2), articolul 23 alineatul (2), articolul 29 alineatul (6), articolul 30 alineatul (2), articolul 35 alineatul (4) și articolul 44 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu.

(2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă să revoce delegările de competențe întreprinde măsuri pentru a informa cealaltă instituție și Comisia în timp util înaintea adoptării deciziei finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul unei revocări, precum și posibilele motive ale acesteia.

(3) Decizia de revocare duce la încetarea delegării competențelor specificate în respectiva decizie. Decizia produce efecte imediat sau de la o dată ulterioară, menționată în decizie. Aceasta nu afectează valabilitatea actelor delegate care sunt deja în vigoare. Decizia se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 51

Obiecții la actele delegate

(1) Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecții cu privire la un act delegat în termen de două luni de la data notificării.

La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu două luni.

(2) În cazul în care, la expirarea termenului menționat la alineatul (1), nici Parlamentul European, nici Consiliul nu a formulat obiecții cu privire la actul delegat, acesta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data menționată în cuprinsul său.

Actul delegat poate fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare înainte de expirarea perioadei respective dacă atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu ridica obiecții.

(3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecții cu privire la actul delegat, acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecții cu privire la actul delegat își expune motivele care au stat la baza obiecțiilor cu privire la actul delegat.

Articolul 52

Procedura de urgență

(1) Actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră în vigoare fără întârziere și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecție în conformitate cu alineatul (3).

(2) Notificarea unui act delegat adoptat în temeiul prezentului articol transmisă Parlamentului European și Consiliului prezintă motivele pentru care s-a recurs la procedura de urgență.

(3) Parlamentul European sau Consiliul pot formula obiecții cu privire la actul delegat adoptat în temeiul prezentului articol, în conformitate cu procedura menționată la articolul 51. Într-un astfel de caz, actul nu se mai aplică. Instituția care formulează obiecții cu privire la un astfel de act delegat își expune motivele.

Articolul 53

Abrogare

(1) Directivele 87/250/CEE, 90/496/CE, 1999/10/CE, 2000/13/CE, 2002/67/CE, 2008/5/CE și Regulamentul (CE) nr. 608/2004 se abrogă de la ... (*).

(2) Trimiterile la actele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 54

Măsuri tranzitorii

(1) Produsele alimentare introduse pe piață sau etichetate înainte de ... (**) care nu respectă cerințele prevăzute de prezentul regulament pot fi comercializate până la epuizarea stocurilor acestor produse alimentare.

Produsele alimentare introduse pe piață sau etichetate înainte de ... (***) care nu respectă cerințele prevăzute la articolul 9 alineatul (1) litera (l) din prezentul regulament pot fi comercializate până la epuizarea stocurilor acestor produse alimentare.

(2) Între ... (**) și ... (***), în cazul în care declarația nutrițională este furnizată pe o bază voluntară, aceasta respectă articolele 29-34 din prezentul regulament.

(3) Prin derogare de la Directiva 90/496, de la articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 și de la articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1925/2006, produsele alimentare etichetate în conformitate cu articolele 29-34 din prezentul regulament pot fi introduse pe piață înainte de ... (**).

(*) Trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

(**) Prima zi a primei luni de la expirarea a trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

(***) Prima zi a primei luni de la expirarea a cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

*Article 55***Intrarea în vigoare și data aplicării**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la ... (*) , cu excepția articolului 9 alineatul (1) litera (l) care se aplică de la ... (**).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la ...

Pentru Parlamentul European
Președintele

...

Pentru Consiliu
Președintele

...

(*) Prima zi a primei luni de la expirarea a trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

(**) Prima zi a primei luni de la expirarea a cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

ANEXA I

DEFINIȚII SPECIFICE

menționate la articolul 2 alineatul (4)

1. „Declarația nutrițională” sau „etichetarea nutrițională” înseamnă informațiile referitoare la:
 - (a) valoarea energetică; sau
 - (b) valoarea energetică și unul sau mai mulți dintre următorii nutrienți și elementele componente ale acestora menționate în mod special:
 - grăsimi (acizi grași saturați, acizi grași trans, acizi grași mononesaturați, acizi grași polinesaturați);
 - glucide (zaharuri, polioli, amidon);
 - sare;
 - fibre;
 - proteine;
 - oricare dintre vitaminele sau mineralele menționate în anexa XIII partea A punctul 1 și prezente în cantități semnificative, după cum se prevede în anexa XIII partea A punctul 2.
2. „Grăsimi” înseamnă lipidele totale, inclusiv fosfolipidele.
3. „Acizi grași saturați” înseamnă acizii grași fără legătură dublă.
4. „Acizi grași trans” înseamnă acizi grași cu cel puțin o legătură dublă neconjugată (și anume întreruptă de cel puțin o grupare metilen) carbon-carbon, în configurație trans.
5. „Acizi grași mononesaturați” înseamnă acizii grași cu o legătură dublă în poziție cis.
6. „Acizi grași polinesaturați” înseamnă acizi grași cu două sau mai multe legături duble cis sau cismetilenice întrerupte.
7. „Glucide” înseamnă orice carbohidrat care este metabolizat în organism și care include polioli.
8. „Zaharuri” înseamnă toate monozaharidele și dizaharidele prezente într-un produs alimentar, cu excepția poliolor.
9. „Polioli” înseamnă alcoolii care conțin mai mult de două grupări hidroxil.
10. „Proteine” înseamnă conținutul de proteine calculat utilizând formula:
$$\text{proteine} = \text{azot total Kjeldahl} \times 6,25.$$
11. „Sare” înseamnă conținutul de sare echivalent calculat utilizând formula: $\text{sare} = \text{sodiu} \times 2,5.$
12. „Fibre” înseamnă polimeri glucidici compuși din trei sau mai multe unități monomerice, care nu sunt nici digerați, nici absorbiți în intestinul subțire uman și care aparțin uneia dintre următoarele categorii:
 - polimeri glucidici comestibili, prezenți în mod natural în produsele alimentare consumate ca atare;
 - polimeri glucidici comestibili care au fost obținuți din materii prime alimentare prin mijloace fizice, enzimatice sau chimice și care au un efect fiziologic benefic demonstrat prin dovezi științifice general acceptate;
 - polimeri glucidici comestibili sintetici care au un efect fiziologic benefic demonstrat prin dovezi științifice general acceptate.
13. „Valoarea medie” înseamnă valoarea care reprezintă cel mai bine cantitatea de nutrienți conținută de un anumit produs alimentar și reflectă ajustări care iau în considerare variațiile sezoniere, obiceiurile de consum și alți factori care ar putea determina variația valorii efective.

ANEXA II

SUBSTANȚE CARE CAUZEAZĂ ALERGII SAU INTOLERANȚE

1. Cereale care conțin gluten, și anume: grâu, secară, orz, ovăz, grâu spelt, grâu dur sau hibrizi ai acestora și produse derivate, exceptând:
 - (a) siropurile de glucoză obținute din grâu, inclusiv dextroza ⁽¹⁾;
 - (b) maltodextrine obținute din grâu ⁽¹⁾;
 - (c) siropurile de glucoză obținute din orz;
 - (d) cerealele utilizate pentru fabricarea distilatelor sau a alcoolului etilic de origine agricolă.
2. Crustacee și produse derivate.
3. Ouă și produse derivate.
4. Pește și produse derivate, exceptând:
 - (a) gelatina de pește folosită ca substanță suport pentru preparatele de vitamine sau de carotenoide;
 - (b) gelatina de pește sau ihtiocolul folosit(ă) la limpezirea berii sau a vinului.
5. Arahide și produse derivate.
6. Soia și produse derivate, exceptând:
 - (a) uleiul și grăsimea de soia rafinate complet ⁽¹⁾;
 - (b) amestecuri naturale de tocoferoli (E306), tocoferolul D-alfa natural, acetatul de tocoferol D-alfa natural, succinatul de tocoferol D-alfa natural, obținuți din soia;
 - (c) fitosterolii și esterii de fitosterol derivați din uleiuri vegetale, obținuți din soia;
 - (d) esterul de stanol vegetal fabricat din steroli de ulei vegetal, obținuți din soia.
7. Lapte și produse derivate (inclusiv lactoză), exceptând:
 - (a) zerul utilizat pentru fabricarea distilaților sau a alcoolului etilic de origine agricolă;
 - (b) lactitolul.
8. Fructe cu coajă lemnoasă, adică: migdale (*Amygdalus communis* L.), alune de pădure (*Corylus avellana*), nuci (*Juglans regia*), nuci Caju (*Anacardium occidentale*), nuci Pecan [*Carya illinoensis* (Wangenh.) K. Koch], nuci de Brazilia (*Bertholletia excelsa*), fistic (*Pistacia vera*), nuci de macadamia și nuci de Queensland (*Macadamia ternifolia*), precum și produse derivate, exceptând fructele cu coajă utilizate pentru fabricarea distilatelor sau a alcoolului etilic de origine agricolă.
9. Țelină și produse derivate.
10. Muștar și produse derivate.
11. Semințe de susan și produse derivate.

⁽¹⁾ Și produsele obținute din acestea, în măsura în care procesul la care sunt supuse nu poate crește nivelul de alergenitate estimat de autoritate pentru produsul de bază din care au fost obținute.

12. Dioxidul de sulf și sulfii în concentrații mai mari de 10 mg/kg sau 10 mg/litru în SO₂ total trebuie calculați pentru produsele gata pentru consum sau reconstituite în conformitate cu instrucțiunile producătorilor.

13. Lupin și produse derivate.

14. Moluște și produse derivate.

ANEXA III

PRODUSE ALIMENTARE PE A CĂROR ETICHETĂ TREBUIE SĂ FIGUREZE UNA SAU MAI MULTE MENȚIUNI SUPLIMENTARE

Tip sau categorie de produs alimentar	Mențiuni
1. Produse alimentare ambalate în anumite gaze	
1.1. Produse alimentare a căror durabilitate a fost extinsă prin utilizarea gazelor de ambalare autorizate prin Regulamentul (CE) nr. 1333/2008	„Ambalate în atmosferă protectoare”
2. Produse alimentare care conțin îndulcitori	
2.1. Produse alimentare care conțin un îndulcitor sau îndulcitori autorizați prin Regulamentul (CE) nr. 1333/2008	Mențiunea „cu îndulcitor(i)” însoțește numele produsului alimentar
2.2. Produse alimentare care conțin atât adaos de zahăr, cât și un îndulcitor sau îndulcitori autorizați prin Regulamentul (CE) nr. 1333/2008	Mențiunea „cu zahăr (zaharuri) și îndulcitor(i)” trebuie să fie adăugată la numele produsului alimentar
2.3. Produse alimentare care conțin aspartam și/sau aspartam-acetsulfam autorizat prin Regulamentul (CE) nr. 1333/2008	„Conține o sursă de fenilalanină”
2.4. Produse alimentare care conțin mai mult de 10 % polioli adăugați autorizați prin Regulamentul (CE) nr. 1333/2008	„Consumul excesiv poate cauza efecte laxative”
3. Produse alimentare care conțin acid glicirizinic sau sarea sa de amoniu	
3.1. Produsele zaharoase sau băuturile care conțin acid glicirizinic sau sarea sa de amoniu, din cauza adaosului unei (unor) substanțe precum planta de lemn dulce <i>Glycyrrhiza glabra</i> , într-o concentrație de 100 mg/kg sau 10 mg/l sau mai mult	Mențiunea „conține lemn dulce” se adaugă imediat după lista ingredientelor, cu excepția cazului în care termenul „lemn dulce” se află deja pe lista ingredientelor sau în numele produsului alimentar. În lipsa unei liste a ingredientelor, mențiunea figurează alături de numele produsului alimentar
3.2. Produsele zaharoase care conțin acid glicirizinic sau sarea sa de amoniu în urma adaosului unei(unor) substanțe precum planta de lemn dulce <i>Glycyrrhiza glabra</i> , într-o concentrație de 4 g/kg sau mai mult	Mențiunea „conține lemn dulce - persoanele care suferă de hipertensiune ar trebui să evite consumul excesiv” se adaugă imediat după lista ingredientelor. În lipsa unei liste a ingredientelor, mențiunea figurează alături de numele produsului alimentar
3.3. Băuturi care conțin acid glicirizinic sau sarea sa de amoniu în urma adaosului unei(unor) substanțe precum planta de lemn dulce <i>Glycyrrhiza glabra</i> , într-o concentrație de 50 mg/l sau mai mult sau de 300 mg/l sau mai mult, în cazul băuturilor cu o concentrație alcoolică mai mare de 1,2 % în volum ⁽¹⁾	Mențiunea „conține lemn dulce - persoanele care suferă de hipertensiune ar trebui să evite consumul excesiv” se adaugă imediat după lista ingredientelor. În lipsa unei liste a ingredientelor, mențiunea figurează alături de numele produsului alimentar
4. Băuturi cu conținut ridicat de cafeină sau produse alimentare cu adaos de cafeină	
4.1. Băuturile, cu excepția celor pe bază de cafea, ceai sau extract de cafea sau ceai, atunci când denumirea produsului alimentar include termenul „cafea” sau „ceai”, care: — sunt destinate consumului fără modificări și conțin cafeină, oricare ar fi sursa acesteia, într-o proporție mai mare de 150 mg/l; sau — sunt sub formă de concentrat sau în formă deshidratată și, după reconstituire, conțin cafeină, oricare ar fi sursa acesteia, într-o proporție mai mare de 150 mg/l	Mențiunea „Conținut ridicat de cafeină. Nu se recomandă pentru copii sau femeile însărcinate” în același câmp vizual ca și denumirea băuturii, urmată de menționarea, în paranteze și în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din prezentul regulament, a conținutului de cafeină exprimat în mg per 100 ml

Tip sau categorie de produs alimentar	Mențiuni
4.2. Alte produse alimentare în afara celor menționate la punctul 4.1 în cazul cărora se adaugă cafeină în scop nutrițional sau fiziologic	Mențiunea „Adaos de cafeină. Nu se recomandă pentru copii sau femeile însărcinate” în același câmp vizual ca și denumirea produsului, urmată de menționarea, în paranteze și în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) din prezentul regulament, a conținutului de cafeină exprimat în mg per 100g/ml. În cazul suplimentelor alimentare, conținutul de cafeină se exprimă per porție, astfel cum se recomandă pentru consumul zilnic pe etichetă
5. Produse alimentare cu adaos de fitosteroli, esteri de fitosterol, fitostanoli sau esteri de fitostanol	
5.1. Produse alimentare sau ingrediente alimentare cu adaos de fitosteroli, esteri de fitosterol, fitostanoli sau esteri de fitostanol	- Mențiunea „cu adaos de steroli vegetali” sau „cu adaos de stanoli vegetali” în același câmp vizual cu denumirea produsului alimentar - În lista ingredientelor este menționată cantitatea de fitosteroli, esteri de fitosterol, fitostanoli sau esteri de fitostanol adăugați (exprimată în procente sau grame de steroli/stanoli vegetali liberi la 100 g sau la 100 ml de produs alimentar) - Se menționează că produsul alimentar este destinat exclusiv persoanelor care doresc să își reducă nivelul colesterolului din sânge - Se semnalează că pacienții care urmează un tratament de reducere a nivelului colesterolului ar trebui să consume produsul doar sub supraveghere medicală - Se semnalează, în mod vizibil, că este posibil ca produsul alimentar să nu fie adecvat din punct de vedere nutrițional pentru femeile însărcinate, cele care alăptează și copiii sub cinci ani - Se recomandă să se folosească produsul alimentar în cadrul unui regim echilibrat și variat, care să conțină un consum regulat de fructe și legume, pentru a ajuta la menținerea nivelului carotenoidelor - În același câmp vizual cu mențiunea prevăzută la punctul 3, apare o mențiune prin care se recomandă să se evite un consum mai mare de 3 g/zi de steroli/stenoli vegetali adăugați - Este inclusă o definiție a porției de produs alimentar sau de ingredient alimentar (preferabil în g sau ml) cu o mențiune privind cantitatea de sterol/stenol vegetal conținută de fiecare porție
⁽¹⁾ Nivelurile se aplică produselor prezentate drept gata pentru consum sau celor reconstituite potrivit instrucțiunilor producătorilor.	

ANEXA IV

DEFINIREA ÎNĂLȚIMII LITEREI MICI x

Înălțimea literei mici x



Legenda

1	Linia ascendenților
2	Linia majusculilor
3	Linie mediană
4	Linie de bază
5	Linia descendenților
6	Înălțimea literei mici x
7	Dimensiunile fontului

ANEXA V

PRODUSE ALIMENTARE CARE SUNT EXCEPTATE DE LA CERINȚA DE A FURNIZA DECLARAȚII NUTRIȚIONALE OBLIGATORII

1. Produse neprelucrate care conțin un singur ingredient sau o singură categorie de ingrediente.
2. Produse prelucrate a căror prelucrare constă numai în maturare și care conțin un singur ingredient sau o singură categorie de ingrediente.
3. Apă destinată consumului uman, inclusiv în cazul în care singurele ingrediente adăugate sunt dioxidul de carbon și/sau arome.
4. Plante aromatice, condimente sau amestecuri ale acestora.
5. Sare și înlocuitori de sare.
6. Îndulcitori pentru masă.
7. Produsele prevăzute de Directiva 1999/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 februarie 1999 privind extractele de cafea și de cicoare ⁽¹⁾, boabe de cafea întregi sau măcinate și boabe de cafea decafeinizate întregi sau măcinate.
8. Infuzii de plante și de fructe, ceai, ceai decafeinizat, ceai instant sau solubil sau extract de ceai, ceai instant sau solubil decafeinizat sau extract de ceai decafeinizat, la care nu s-au adăugat alte ingrediente în afara aromelor, care nu modifică valoarea nutrițională a ceaiului.
9. Oțeturi fermentate și înlocuitori de oțet, inclusiv cele(cei) la care s-au adăugat numai arome.
10. Arome.
11. Aditivi alimentari.
12. Adjuvanți tehnologici.
13. Enzime alimentare.
14. Gelatină.
15. Compuși de gelificare.
16. Drojdie.
17. Gumă de mestecat.
18. Produse alimentare ambalate sau în recipiente la care cea mai mare față prezintă o suprafață mai mică de 25 cm².
19. Produse alimentare furnizate direct de către producător în cantități mici către consumatorul final sau centrele de comerț cu amănuntul locale care le furnizează direct consumatorului final.

⁽¹⁾ JO L 66, 13.3.1999, p. 26.

ANEXA VI

DENUMIREA PRODUSULUI ALIMENTAR ȘI MENȚIUNI SPECIFICE ÎNSOȚITOARE**PARTEA A — MENȚIUNI OBLIGATORII CARE ÎNSOȚESC DENUMIREA PRODUSULUI ALIMENTAR**

1. Denumirea produsului alimentar cuprinde sau este însoțită de mențiuni referitoare la starea fizică în care se găsește produsul alimentar sau la tratamentul specific care i-a fost aplicat (de exemplu: transportat în pulbere, liofilizat, congelat rapid, concentrat, afumat), în toate cazurile în care omiterea acestui tip de informații ar putea induce cumpărătorul în eroare.
2. În cazul unor produse alimentare care au fost congelate înainte de vânzare și care sunt vândute decongelate, denumirea produsului alimentar este însoțită de mențiunea „decongelat”.
3. Produsele alimentare tratate cu radiații ionizante vor prezenta una dintre următoarele indicații:

„iradiat” sau „tratat cu radiații ionizante” și alte mențiuni, astfel cum figurează în Directiva 1999/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 februarie 1999 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind produsele și ingredientele alimentare tratate cu radiații ionizante ⁽¹⁾.

4. În cazul produselor alimentare în care o componentă sau un ingredient, cu privire la care consumatorii se așteaptă să fie utilizate în mod normal sau să fie prezente în mod natural, a fost substituit cu o componentă diferită sau cu un ingredient diferit, eticheta cuprinde - pe lângă lista ingredientelor - o indicație clară cu privire la componenta sau ingredientul care a fost utilizat pentru substituția parțială sau integrală.

PARTEA B — CERINȚE SPECIFICE PRIVIND DENUMIREA „CARNE TOCATĂ”

1. Criterii de compoziție controlate pe baza unei medii zilnice:

	Conținutul de grăsimi	Raport collagen/proteine din carne ⁽¹⁾
— carne tocată slabă	≤ 7 %	≤ 12 %
— carne tocată exclusiv de vită	≤ 20 %	≤ 15 %
— carne tocată conținând și carne de porc	≤ 30 %	≤ 18 %
— carne tocată provenind de la alte specii	≤ 25 %	≤ 15 %

⁽¹⁾ Raportul collagen/proteine din carne este exprimat ca procentul de collagen din proteinele din carne. Conținutul de collagen se obține prin înmulțirea conținutului de hidroxiprolină cu 8.

2. În plus față de cerințele prevăzute în capitolul IV din secțiunea V a anexei III la Regulamentul (CE) nr. 853/2004, eticheta include mențiunile următoare:

— „conținut de grăsimi (exprimat ca procent) ≤ ... %”;

— „raport collagen/proteine din carne ≤ ... %”.

3. Statele membre pot autoriza introducerea pe piața internă a cărnii tocate care nu îndeplinește criteriile prevăzute la punctul 1 din prezenta parte, prin aplicarea unei mărci comerciale naționale care nu poate fi confundată cu mărcile comerciale definite la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 853/2004.

⁽¹⁾ JO L 66, 13.3.1999, p. 16.

ANEXA VII

INDICAREA ȘI DENUMIREA INGREDIENTELOR

PARTEA A – DISPOZIȚII SPECIFICE PRIVIND INDICAREA INGREDIENTELOR ÎN ORDINEA CANTITĂȚILOR

Categoria de ingredient	Dispoziție privind specificarea în funcție de cantitate
1. Adaos de apă și produse volatile	Se înscriu în listă în ordinea cantității lor în cadrul produsului finit. Cantitatea de apă adăugată ca ingredient într-un produs alimentar este calculată scăzând din cantitatea totală a produsului finit cantitatea totală a celorlalte ingrediente utilizate. Această cantitate poate să nu fie luată în considerare dacă, în greutate, ea nu depășește 5 % din produsul finit. Prezența derogare nu se aplică produselor alimentare neprelucrate
2. Ingrediente utilizate în formă concentrată sau deshidratată și reconstituite în momentul fabricării	Pot fi înscrise în listă în ordinea cantității înregistrate înainte de a fi transformate în concentrat sau deshidratate
3. Ingrediente utilizate în produse alimentare concentrate sau deshidratate care sunt destinate reconstituirii prin adaos de apă	Pot fi înscrise în listă în ordinea proporției din produsul reconstituit cu condiția ca lista ingredientelor să prezinte o mențiune precum „ingredientele produsului reconstituit” sau „ingredientele ale produsului gata preparat”
4. Fructe, legume sau ciuperci, dintre care niciuna nu predomină cantitativ în mod semnificativ și care sunt folosite în proporții care pot varia, utilizate într-un amestec, ca ingrediente ale unui produs alimentar	Pot fi grupate în lista ingredientelor sub denumirea „fructe”, „legume” sau „ciuperci” urmată de mențiunea „în proporții variabile”, urmată imediat de o listă a fructelor, legumelor sau ciupercilor prezente. În astfel de cazuri, amestecul este cuprins în lista ingredientelor în conformitate cu articolul 18 alineatul (1), în funcție de cantitatea totală a fructelor, legumelor sau ciupercilor prezente
5. Amestecurile de condimente sau plante aromatice, atunci când niciunul sau niciuna nu predomină în proporție, în funcție de cantitate	Pot fi înscrise în listă într-o ordine diferită, cu condiția ca lista ingredientelor să fie însoțită de o mențiune cum ar fi „în proporție variabilă”
6. Ingrediente care reprezintă mai puțin de 2 % din produsul finit	Pot fi înscrise în listă într-o ordine diferită, după celelalte ingrediente
7. Ingrediente care sunt asemănătoare sau se pot înlocui unul cu altul, care ar putea fi utilizate în fabricarea sau prepararea unui produs alimentar fără a-i modifica compoziția, natura sau valoarea percepută, cu condiția ca acestea să reprezinte mai puțin de 2 % din produsul finit	Pot fi desemnate în lista ingredientelor prin fraze precum „Conține ... și/sau ...”, în cazul în care cel puțin unul dintre cel mult două ingrediente este prezent în produsul finit. Această prevedere nu se aplică aditivilor alimentari sau ingredientelor din lista din partea C din prezenta anexă, nici substanțelor sau produselor de pe lista din anexa II care provoacă alergii sau intoleranță

PARTEA B – DESEMNAREA ANUMITOR INGREDIENTE PRIN DENUMIREA UNEI CATEGORII ÎN LOC DE O DENUMIRE SPECIFICĂ

Fără a aduce atingere articolului 21, ingredientele care aparțin uneia dintre categoriile de produse alimentare enumerate mai jos și sunt compuși ai unui alt produs alimentar pot fi desemnate recurgându-se la numele categoriei mai degrabă decât la denumirea specifică.

Definiția categoriei de produs alimentar	Denumire
1. Uleiuri rafinate, altele decât uleiul de măsline	„Ulei”, completată: — fie prin calificativul, după caz, „vegetal” sau „animal” — fie prin indicarea originii specifice vegetale sau animale

Definiția categoriei de produs alimentar	Denumire
	Adjectivul total sau parțial „hidrogenat”, după caz, trebuie să însoțească indicarea unui ulei hidrogenat, cu excepția cazurilor în care cantitatea de acizi grași saturați sau trans este inclusă în declarația nutrițională.
2. Grăsimi rafinate	„Grăsimi”, completată: — fie prin calificativul, după caz, „vegetală” sau „animală” — fie prin indicarea originii specifice vegetale sau animale Adjectivul total sau parțial hidrogenat, după caz, trebuie să însoțească indicarea unei grăsimi hidrogenate, cu excepția cazurilor în care cantitatea de acizi grași saturați sau trans este inclusă în declarația nutrițională
3. Amestecuri de făină provenind din două sau mai multe specii de cereale	„Făină”, urmată de enumerarea soiurilor de cereale din care provine, în ordinea descrescătoare a greutatei
4. Amidon sau fecule, precum și amidon sau fecule modificate pe cale fizică sau enzimatică	„Amidon”
5. Orice specie de pește, atunci când peștele constituie un ingredient al altui produs alimentar și sub rezerva ca denumirea și prezentarea acestui produs să nu se refere la o specie anume de pește	„Pește”
6. Orice tip de brânză, atunci când brânza sau amestecul de brânzeturi constituie un ingredient al altui produs alimentar și sub rezerva că denumirea și prezentarea acestui produs nu se referă la un tip anume de brânză	„Brânzeturi”
7. Orice condiment care nu depășește 2 % din cantitatea produsului	„Condiment (condimente)” sau „Amestec de condimente”
8. Orice plante aromatice sau părți de plante aromatice care nu depășesc 2 % din cantitatea produsului	„Plantă (plante) aromatică (aromatice)” sau „Amestec de plante aromatice”
9. Orice preparate de gume utilizate în fabricarea gumei de bază pentru gumele de mestecat	„Gumă bază”
10. Pesmet de orice origine	„Pesmet”
11. Orice categorie de zaharoze	„Zahăr”
12. Dextroză anhidă sau monohidrată	„Dextroză”
13. Sirop de glucoză și sirop de glucoză deshidratat	„Sirop de glucoză”
14. Toate proteinele din lapte (cazeine, cazeinate și proteine din zer și din lactoseruri) și amestecurile lor	„Proteine din lapte”
15. Unt de cacao presat, de centrifugă sau rafinat	„Unt de cacao”
16. Toate tipurile de vin, astfel cum prevede anexa XI b la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007	„Vin”

Definiția categoriei de produs alimentar			Denumire
17. Mușchii scheletici ⁽¹⁾ ai mamiferelor și ai speciilor de păsări recunoscute ca fiind adecvate consumului uman împreună cu țesutul inclus în mod natural sau aderent, în cazul în care conținutul total de grăsime și țesut conjunctiv nu depășește valorile indicate mai jos și în cazul în care carnea reprezintă un ingredient al altui produs alimentar. Conținuturile maxime de grăsime și țesut conjunctiv pentru ingredientele desemnate de termenul „carne de...”			„Carne de...” și denumirea ⁽²⁾ speciilor de animale de la care provine
Specii	Conținutul de grăsimi	Raportul collagen/proteine din carne ⁽³⁾	
— Mamiferele (altele decât iepurii și porcinele) și amestecurile de specii în care predomină mamiferele.	25 %	25 %	
— Porcine	30 %	25 %	
— Păsări și iepuri	15 %	10 %	
Dacă aceste limite maxime sunt depășite, dar toate celelalte criterii pentru definirea termenului „carne” sunt respectate, conținutul de „carne de...” trebuie să fie ajustat în sens descrescător în consecință, iar lista ingredientelor trebuie să menționeze, pe lângă termenul „carne de ...”, prezența grăsimilor și/sau a țesutului conjunctiv Produsele acoperite de definiția „carne separată mecanic” se exclud din această definiție			
18. Toate tipurile de produse cuprinse în definiția „carne separată mecanic”			„Carne separată mecanic” și denumirea ⁽²⁾ speciilor de animale de la care provine
⁽¹⁾ Diafragma și mușchii maseteri fac parte din mușchii scheletici, în timp ce inima, limba, mușchii capului (alții decât mușchii maseteri), mușchii carpieni, tarsieni și cei ai cozii sunt excluși. ⁽²⁾ Pentru etichetarea în limba engleză, această denumire poate fi înlocuită cu denumirea generică a ingredientului pentru speciile de animale în cauză. ⁽³⁾ Raportul collagen/proteine din carne este exprimat ca procentul de collagen din proteinele din carne. Conținutul de collagen se obține prin înmulțirea conținutului de hidroxiprolină cu 8.			

PARTEA C – DESEMNAREA ANUMITOR INGREDIENTE PRIN DENUMIREA CATEGORIEI ACESTORA, URMATĂ DE NUMELE SPECIFIC SAU DE NUMĂRUL E

Fără a aduce atingere articolului 21, aditivii alimentari sau enzimele alimentare, alții (altele) decât cei (cele) specificați (specificate) la articolul 20 litera (b) aparținând uneia dintre categoriile enumerate în prezenta parte, trebuie să fie desemnați (desemnate) prin denumirea categoriei acestora, urmată de numele specific sau, dacă este cazul, de numărul E. În cazul în care un ingredient aparține mai multor categorii, este indicată categoria care corespunde funcției sale principale în cazul produsului alimentar respectiv.

Acidifiant	Săruri de topire ⁽¹⁾
Corector de aciditate	Agent de întărire
Agent antiaglomerant	Potențiator de aromă
Antispumant	Agent de tratare a făinii
Antioxidant	Agenți de spumare
Agent de încărcare	Agent gelatinizant
Colorant	Agent de glazurare
Emulsifiant	Agent de umezire

⁽¹⁾ Doar pentru brânzeturile topite și produsele pe bază de brânzeturi topite.

Amidon modificat ⁽¹⁾	Agenți de sechestrare
Conservant	Stabilizator
Agent de propulsare	Îndulcitor
Agent de afânare	Agent de îngroșare

PARTEA D – DESEMNAREA AROMELOR ÎN LISTA INGREDIENTELOR

1. Aromele sunt desemnate fie prin numele de „aromă (arome)”, fie printr-o denumire mai specifică sau o descriere a aromei.
2. Chinina și/sau cafeina folosite ca arome pentru producerea sau prepararea unui produs alimentar se menționează în funcție de denumire pe lista ingredientelor, imediat după cuvântul „aromă (arome)”.
3. Termenul „natural” sau orice alt termen care, în esență, are același înțeles poate fi utilizat doar pentru aromele în care componenta de aromatizare conține în exclusivitate substanțe aromatizante, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1334/2008 și/sau preparate aromatizante, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (2) litera (d) din regulamentul respectiv.
4. Dacă denumirea aromei conține o trimitere la natura sau la originea vegetală sau animală a substanțelor utilizate, termenul „natural” sau orice alt termen care în esență are același înțeles nu poate fi utilizat decât dacă partea aromatizantă a fost izolată prin procedee fizice corespunzătoare, prin procedee enzimatică sau microbiologice sau prin procedee tradiționale de preparare a produselor alimentare numai sau aproape numai plecând de la alimentul sau de la sursa de arome respectivă.

PARTEA E – DESEMNAREA INGREDIENTELOR COMPUSE

1. Un ingredient compus poate să figureze în lista ingredientelor sub denumirea sa, în măsura în care aceasta este prevăzută de reglementări sau este consacrată prin folosire, în funcție de ponderea sa cantitativă, fiind urmat imediat de enumerarea propriilor ingrediente.
2. Fără a aduce atingere articolului 21, enumerarea ingredientelor nu este obligatorie pentru ingredientele compuse:
 - (a) în cazul în care compoziția ingredientului compus este definită în dispozițiile în vigoare ale Uniunii și în măsura în care ingredientul compus reprezintă mai puțin de 2 % din produsul finit; cu toate acestea, respectiva dispoziție nu se aplică aditivilor alimentari, sub rezerva dispozițiilor articolului 20 literele (a)-(d);
 - (b) în cazul ingredientelor compuse formate din amestecuri de condimente și/sau plante aromatice, care reprezintă mai puțin de 2 % din produsul finit, cu excepția aditivilor alimentari, sub rezerva dispozițiilor articolului 20 literele (a)-(d); sau
 - (c) în cazul în care ingredientul compus este un produs alimentar pentru care dispozițiile Uniunii nu prevăd indicarea listei ingredientelor.

⁽¹⁾ Numele specific sau numărul E nu sunt obligatorii.

ANEXA VIII

INDICAREA CANTITATIVĂ A INGREDIENTELOR

1. Nu este necesară indicarea cantitativă:

(a) pentru un ingredient sau o categorie de ingrediente:

(i) a căror cantitate netă după scurgere este indicată în conformitate cu punctul 5 din anexa IX;

(ii) a căror cantitate este obligatoriu să figureze deja pe etichetă în conformitate cu dispozițiile Uniunii;

(iii) care sunt utilizate în doză mică în scopul aromatizării; sau

(iv) care, deși figurează în denumirea produsului alimentar, nu pot să influențeze alegerea consumatorului din statul membru de comercializare deoarece variația de cantitate nu este esențială pentru a caracteriza produsul alimentar sau de natură să îl diferențieze de alte produse similare;

(b) atunci când dispozițiile specifice ale Uniunii stipulează în mod precis cantitatea de ingredient sau categoria de ingrediente fără a prevedea indicarea lor pe etichetă; sau

(c) în cazurile la care se face referire în anexa VII partea A punctele 4 și 5.

2. Articolul 22 alineatul (1) literele (a) și (b) nu se aplică în cazul:

(a) oricărui ingredient sau oricărei categorii de ingrediente cuprins(e) în indicația „cu îndulcitor(i)” sau „cu zahăr (zaharuri) și îndulcitor(i)” în cazul în care respectiva indicație însoțește denumirea produsului alimentar, în conformitate cu anexa III; sau

(b) al oricărei vitamine și oricărui mineral adăugat(e) în cazul în care această substanță face obiectul unei declarații nutriționale.

3. Indicarea cantității unui ingredient sau a unei categorii de ingrediente:

(a) este exprimată în procente care trebuie să corespundă cantității de ingredient sau de ingrediente în momentul utilizării acestuia/acestora; și

(b) apare în cadrul sau imediat lângă denumirea alimentului sau pe lista ingredientelor, lângă ingredientul sau categoria de ingrediente în cauză.

4. Prin derogare de la punctul 3;

(a) în cazul în care alimentele au suferit o pierdere de umiditate ca urmare a unui tratament termic sau de alt tip, cantitatea se exprimă în procente care trebuie să corespundă cantității de ingredient(e) utilizat(e) raportată la produsul finit, cu excepția cazului în care această cantitate sau cantitatea totală a tuturor ingredientelor indicate pe etichetă depășește 100 %, caz în care cantitatea este indicată pe baza cantității ingredientului/ingredientelor utilizat(e) la prepararea a 100 g de produs finit;

(b) cantitatea ingredientelor volatile este indicată în funcție de cantitatea din produsul finit;

(c) cantitatea de ingrediente utilizate într-o formă concentrată sau deshidratată și reconstituite pe parcursul procesului de fabricație poate fi indicată în funcție de cantitatea de dinainte de concentrare sau deshidratare;

(d) în cazul alimentelor concentrate sau deshidratate, care urmează a fi reconstituite prin adăugarea de apă, cantitatea de ingrediente poate fi indicată în funcție de cantitatea din produsul reconstituit.

ANEXA IX

DECLARAREA CANTITĂȚII NETE

1. Declarația cantității nete nu este obligatorie în cazul produselor alimentare:
 - (a) care sunt supuse unor pierderi considerabile din volumul sau din masa lor și care sunt vândute la bucată sau cântărite în prezența cumpărătorului;
 - (b) a căror cantitate netă este mai mică de 5 g sau de 5 ml; această dispoziție nu se aplică, cu toate acestea, în cazul condimentelor și plantelor aromatice;
 - (c) vândute în mod normal la bucată, cu condiția ca numărul de bucăți să poată să fie văzut clar și calculat cu ușurință din exterior sau, în caz contrar, ca acesta să fie indicat pe etichetă.
2. Atunci când indicarea unui anumit tip de cantitate (cum ar fi cantitatea nominală, cantitatea minimă, cantitatea medie) este prevăzută de dispozițiile Uniunii sau, în absența acestora, de dispozițiile de drept intern, această cantitate este cantitatea netă în sensul prezentului regulament.
3. Atunci când un produs preambalat este constituit din două sau mai multe produse preambalate individuale, care conțin aceeași cantitate din același produs, indicarea cantității nete este realizată menționând cantitatea netă conținută în fiecare ambalaj individual și numărul total al ambalajelor. Totuși, aceste mențiuni nu sunt obligatorii atunci când numărul total al ambalajelor individuale poate să fie văzut clar și calculat cu ușurință din exterior și atunci când cel puțin o indicație a cantității nete din fiecare ambalaj individual poate să fie văzută clar din exterior.
4. Atunci când un produs preambalat este constituit din două sau mai multe ambalaje individuale, care nu sunt considerate unități de vânzare, indicarea cantității nete este realizată menționând cantitatea netă totală și numărul total de ambalaje individuale.
5. Atunci când un aliment solid este prezentat într-un mediu lichid de acoperire, cantitatea netă după scurgere a componentei solide este, de asemenea, indicată pe etichetă. În cazul în care alimentul a fost glazurat, cantitatea netă declarată a alimentului trebuie să excludă glazura.

În sensul prezentului punct, prin „mediu lichid” se înțeleg produsele menționate în continuare, eventual în amestecuri între ele și, de asemenea, atunci când acestea se prezintă congelate sau congelate rapid, cu condiția ca lichidul să nu fie decât un element auxiliar în raport cu elementele esențiale ale acestui preparat și să nu influențeze, în consecință, în mod decisiv cumpărarea: apă, soluții apoase de săruri, saramuri, soluții apoase de acizi alimentari, oțet, soluții apoase de zaharuri, soluții apoase de alte substanțe sau materii îndulcitoare, sucuri de fructe sau de legume în cazul fructelor sau legumelor.

ANEXA X

DATA DURABILITĂȚII MINIMALE ȘI DATA LIMITĂ DE CONSUM

1. Data durabilității minimale este indicată după cum urmează:

(a) Data trebuie să fie precedată de termenii:

- „A se consuma de preferință înainte de ...”, atunci când data conține indicarea zilei;
- „A se consuma de preferință înainte de sfârșitul ...”, în celelalte cazuri.

(b) Mențiunile prevăzute la punctul (a) sunt însoțite:

- data însăși; sau
- de o referire la locul în care data este indicată pe etichetă.

Dacă este necesar, mențiunile respective se completează cu indicații privind condițiile de păstrare a căror respectare asigură durabilitatea indicată.

(c) Data constă în indicarea zilei, lunii și, eventual, a anului în această ordine și în formă necodificată.

Cu toate acestea, în cazul alimentelor:

- a căror durabilitate este mai mică de trei luni, indicarea zilei și a lunii este suficientă;
- a căror durabilitate este mai mare de trei luni, dar nu depășește optsprezece luni, indicarea lunii și a anului este suficientă;
- a căror durabilitate este mai mare de optsprezece luni, indicarea anului este suficientă.

(d) Sub rezerva dispozițiilor Uniunii care impun alte indicații cu privire la dată, menționarea datei durabilității minimale nu este impusă în cazul:

- fructelor și legumelor proaspete, inclusiv cartofii, care nu au fost curățate, tăiate sau nu au făcut obiectul altui tratament similar; această derogare nu se aplică semințelor încolțite și altor produse similare, cum ar fi germenii de leguminoase;
- al vinurilor, vinurilor licoroase, vinurilor spumoase, vinurilor aromatizate și produselor similare obținute din alte fructe decât strugurii, precum și al băuturilor care corespund codurilor NC 2206 00 obținute din struguri sau din must de struguri;
- al băuturilor care conțin 10 % sau mai mult alcool în volum;
- al produselor de panificație și de patiserie care, prin natura lor, sunt consumate în mod normal într-un răstimp de douăzeci și patru de ore după fabricare;
- al oțeturilor;
- al sării de bucătărie;
- al zahărului în stare solidă;
- al produselor zaharoase care constau aproape exclusiv din zaharuri aromatizate și/sau colorate;
- al gumelor de mestecat și produselor similare de mestecat;

2. Data limită de consum este indicată după cum urmează:

(a) Este precedată de termenii „Expiră la ...”.

(b) Termenii prevăzuți la punctul (a) sunt însoțiți de:

— data însăși; sau

— de o referire la locul în care data este indicată pe etichetă.

Aceste mențiuni sunt urmate de o descriere a condițiilor de păstrare care trebuie respectate.

(c) Data constă în indicarea a zilei, lunii și, eventual, a anului în această ordine și în formă necodificată.

ANEXA XI

**TIPURI DE CARNE PENTRU CARE INDICAREA ȚĂRII DE ORIGINE SAU A LOCULUI DE PROVENIENȚĂ
ESTE OBLIGATORIE**

Coduri NC (Nomenclatura combinată 2010)	Descriere
0203	Carne de animale din specia porcină, proaspătă, refrigerată sau congelată
0204	Carne de animale din speciile ovine sau caprine, proaspătă, refrigerată sau congelată
Ex 0207	Carne proaspătă, refrigerată sau congelată de păsări de curte de la poziția 0105

ANEXA XII

CONCENTRAȚIA ALCOOLICĂ

Concentrația alcoolică dobândită a băuturilor care conțin mai mult de 1,2 % de alcool în volum este indicată printr-o cifră care nu are mai mult de o zecimală. Aceasta este urmată de simbolul „% vol” și poate fi precedată de termenul „alcool” sau de abrevierea „alc.”.

Concentrația alcoolică dobândită este stabilită la 20 °C.

Toleranțele pozitive și negative permise în ceea ce privește indicarea concentrației alcoolice și exprimate în valori absolute sunt enumerate în tabelul următor. Acestea se aplică fără a aduce atingere toleranțelor care rezultă din metoda de analiză utilizată pentru determinarea concentrației alcoolice.

Descrierea băuturii	Toleranță pozitivă sau negativă
1. Bere inclusă la codul NC 2203 00, cu o concentrație alcoolică care nu depășește 5,5 % vol.; băuturi necarbogazoase incluse la codul NC 2206 00 obținute din struguri	0,5 % vol.
2. Bere cu o concentrație alcoolică care depășește 5,5 % vol.; băuturi spumoase incluse la codul NC 2206 00 obținute din struguri, diverse tipuri de cidru, cidru din pere și alte băuturi fermentate similare, obținute din alte fructe decât strugurii, eventual petiante sau spumante; hidromel	1 % vol.
3. Băuturi care conțin fructe sau părți de plante macerate	1,5 % vol.
4. Orice alte băuturi care conțin mai mult de 1,2 % alcool în volum	0,3 % vol.

ANEXA XIII

CONSUMUL DE REFERINȚĂ

PARTEA A — CONSUMUL DE REFERINȚĂ DE VITAMINE ȘI MINERALE (ADULȚI)

1. Vitamine și minerale care pot fi declarate și valorile nutriționale de referință ale acestora (VNR)

Vitamina A (μg)	800	Clorură (mg)	800
Vitamina D (μg)	5	Calciu (mg)	800
Vitamina E (mg)	12	Fosfor (mg)	700
Vitamina K (μg)	75	Magneziu (mg)	375
Vitamina C (mg)	80	Fier (mg)	14
Tiamină (mg)	1,1	Zinc (mg)	10
Riboflavină (mg)	1,4	Cupru (mg)	1
Niacină (mg)	16	Mangan (mg)	2
Vitamina B6 (mg)	1,4	Fluorură (mg)	3,5
Acid folic (μg)	200	Seleniu (μg)	55
Vitamin B12 (μg)	2,5	Crom (μg)	40
Biotină (μg)	50	Molibden (μg)	50
Acid pantotenic (mg)	6	Iod (μg)	150
Potasiu (mg)	2 000		

2. Cantități semnificative de vitamine și minerale

În general, următoarele valori ar trebui să fie luate în considerare pentru a stabili ce înseamnă cantitate semnificativă:

- 15 % din valorile de referință ale nutrientului specificate la punctul 1, per 100 g sau 100ml în cazul altor produse decât băuturile;
- 7,5 % din valorile de referință ale nutrientului specificate la punctul 1, per 100ml în cazul băuturilor; sau
- 15 % din valorile de referință ale nutrientului specificate la punctul 1, per porție în cazul în care ambalajul conține o singură porție.

PARTEA B — CONSUMUL DE REFERINȚĂ PENTRU VALOAREA ENERGETICĂ ȘI NUTRIENȚI SELECTAȚI, ALȚII DECÂT VITAMINELE ȘI MINERALELE (ADULȚI)

Valoarea energetică sau nutrient	Consumul de referință
Valoarea energetică	8 400 kJ (2 000 kcal)
Grăsimi totală	70 g
Acizi grași saturați	20 g
Glucide	260 g
Zaharuri	90 g
Sare	6 g

ANEXA XIV

FACTORI DE CONVERSIE

FACTORI DE CONVERSIE PENTRU CALCULUL VALORII ENERGETICE

Valoarea energetică care urmează să fie declarată se calculează utilizând următorii factori de conversie:

Glucide (cu excepția poliolilor)	4 kcal/g — 17 kJ/g
Polioli	2,4 kcal/g — 10 kJ/g
Proteine	4 kcal/g — 17 kJ/g
Grăsimi	9 kcal/g — 37 kJ/g
Salatrim	6 kcal/g — 25 kJ/g
Alcool etilic (etanol)	7 kcal/g — 29 kJ/g
Acizi organici	3 kcal/g — 13 kJ/g
Fibre	2 kcal/g — 8 kJ/g
Eritritol	0 kcal/g — 0 kJ/g

ANEXA XV

EXPRIMAREA ȘI PREZENTAREA DECLARAȚIEI NUTRIȚIONALE

Unitățile de măsură utilizate în declarația nutrițională pentru valoarea energetică [kilojouli (kJ) și kilocalorii (kcal)] sau pentru masă [grame (g), miligrame (mg) și micrograme (μg)] și ordinea prezentării informațiilor, după caz, este următoarea:

Valoare energetică	kJ și kcal
Grăsimi	g
din care	
— acizi grași saturați	g
— acizi grași trans	g
— acizi grași mononesaturați	g
— acizi grași polinesaturați;	g
glucide	g
din care	
— zaharuri	g
— polioli	g
— amidon	g
Fibre	g
Proteine	g
Sare	g
Vitamine și minerale	Unitățile menționate în anexa XIII partea A punctul 1

EXPUNERE DE MOTIVE A CONSILIULUI

I. INTRODUCERE

1. La 1 februarie 2008, în temeiul articolului 95 din Tratatul de instituire a Comunității Europene (articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene - tratatul), Comisia Europeană a transmis o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind informarea consumatorilor referitoare la produsele alimentare ⁽¹⁾. Se aplică procedura legislativă ordinară.
2. Acționând în conformitate cu articolul 294 alineatul (3) din tratat, Parlamentul European și-a adoptat poziția în primă lectură ⁽²⁾ la 16 iunie 2010, aprobând 247 de amendamente la propunerea inițială a Comisiei.

În conformitate cu articolul 114 alineatul (1) din tratat, Comitetul Economic și Social și-a prezentat avizul la 18 septembrie 2008 ⁽³⁾.

3. În conformitate cu articolul 294 alineatul (5) din TFUE, Consiliul și-a adoptat poziția în primă lectură cu majoritate calificată, la 21 februarie 2011.

II. OBIECTIV

1. Principalul obiectiv al proiectului de regulament privind informarea consumatorilor referitoare la produsele alimentare este acela de a actualiza și a eficientiza dispozițiile legislative ale Uniunii Europene aplicabile etichetării alimentelor și în special, etichetării nutriționale. Proiectul de regulament reunește într-un singur regulament fragmente diferite de legislație, precum Directivele 2000/13/CE ⁽⁴⁾ și 90/496/CEE ⁽⁵⁾, introducând în același timp o inovație majoră: declarația nutrițională ar trebui să devină obligatorie.
2. Scopul proiectului de regulament este acela de a urmări un nivel ridicat al protecției sănătății și intereselor consumatorului furnizând consumatorului final mijloacele prin care să facă alegeri informate și să utilizeze în siguranță alimentele, ținând seama de diferențele de percepție ale consumatorilor și de necesitățile de informare ale acestora.
3. Proiectul de regulament își propune, de asemenea, să asigure funcționarea armonioasă a pieței interne, prin crearea unui spațiu la nivelul Uniunii în care produsele alimentare produse și comercializate legal să circule liber, ținând seama, după caz, de necesitatea de a apăra interesele legitime ale producătorilor și de a promova fabricarea de produse de calitate.

III. ANALIZA POZIȚIEI CONSILIULUI ÎN PRIMĂ LECTURĂ

A. *Propunerea Comisiei*

În poziția sa la prima lectură, Consiliul a introdus o serie de modificări la propunerea Comisiei, în special cu privire la:

- (a) **domeniul de aplicare al proiectului de regulament** [articolul 1 alineatul (3)]: Consiliul a specificat explicit că proiectul de regulament se aplică activităților operatorilor din sectorul alimentar. Aceasta cuprinde amendamentele 6, 39 (partea a cincea) și 305 (parțial);
- (b) **imitațiile de produse alimentare** [articolul 7 alineatul (1) litera (d) și anexa VI]: Consiliul a introdus dispoziții destinate să prevină inducerea în eroare a consumatorului prin intermediul informațiilor referitoare la produsele alimentare, sugerând prezența unui anume aliment sau a unui ingredient, cu toate că, în realitate, alimentul este un aliment în care o componentă prezentă în mod natural sau un ingredient folosit în mod normal a fost înlocuit cu o componentă diferită sau cu un ingredient diferit. În plus, Consiliul solicită etichetarea componentei sau a ingredientului folosit pentru substituie. Aceasta acoperă spiritul amendamentelor 77, 78 și 230, cu o excepție: Consiliul consideră că indicarea clară a componentei sau a ingredientului utilizat pentru substituție, pe lângă numele alimentului, oferă consumatorului informații relevante;

⁽¹⁾ 6172/08.

⁽²⁾ 10972/10 [P7_TA(2010)0222].

⁽³⁾ JO C 77, 31.3.2009, p. 81.

⁽⁴⁾ Directiva 2000/13/CE a Parlamentului european și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora (JO L 109, 6.5.2000, p. 29).

⁽⁵⁾ Directiva 90/496/CEE a Consiliului din 24 septembrie 1990 privind indicarea valorii nutritive pe etichetele produselor alimentare (JO L 276, 6.10.1990, p. 40).

- (c) **numele de pe etichetă** [articolul 9 alineatul (1) litera (h)]: Consiliul a explicat că este obligatorie menționarea pe etichetă a numelui și adresei operatorului din sectorul alimentar responsabil pentru informațiile referitoare la produsul alimentar; nume și adrese suplimentare pot fi incluse în mod voluntar, pentru a identifica alți operatori din sectorul alimentar implicați în procesul de producție al alimentului;
- (d) **vânzarea la distanță** (articolul 14): este necesar ca pentru produsele alimentare preambalate, toate informațiile obligatorii referitoare la produsele alimentare, cu excepția termenului de valabilitate sau a datei expirării să fie furnizate înainte de încheierea cumpărării. În orice caz, toate mențiunile obligatorii trebuie să fie puse la dispoziție în momentul livrării; prin urmare, amendamentele 20, 118 și 119 sunt incluse;
- (e) **băuturile alcoolice** [articolul 16 alineatul (4)]: Consiliul stabilește noi detalii privind obiectivele raportului privind scutirea băuturilor alcoolice care va fi prezentat de Comisie în cinci ani de la intrarea în vigoare a proiectului de regulament;
- (f) **țara de origine sau locul de proveniență** (articolul 25): indicarea pe etichetă a țării de origine sau a locului de proveniență este obligatorie:

(a) atunci când absența oricărei indicații ar putea induce consumatorul în eroare;

(b) pentru carnea de animale din specia porcină, ovină, caprină și carnea de păsări de curte, pe lângă produsele pentru care aceasta este deja obligatorie în temeiul legislației verticale, ar trebui transmis un raport de către Comisie în cinci ani de la data aplicării etichetării obligatorii.

Pentru alte produse (alte tipuri de carne, lapte, lapte utilizat ca ingredient în produse lactate; carnea utilizată ca ingredient; produse alimentare neprelucrate; ingrediente care reprezintă peste 50% dintr-un produs alimentar), Comisia este obligată să transmită un raport în cinci ani de la data intrării în vigoare a regulamentului, pentru a evalua fezabilitatea, analiza cost-beneficiu, inclusiv aspectele juridice privind piața internă și consecințele pentru comerțul internațional ale indicării țării de origine sau a locului de proveniență pentru aceste produse. Consiliul solicită în continuare indicarea originii ingredientului primar, dacă aceasta nu este aceeași cu cea a produsului alimentar (sau cel puțin indicarea faptului că originea nu este aceeași);

- (g) **declarația nutrițională** (articolele 29, 33): elementele obligatorii ale declarației nutriționale sunt energia, lipidele, acizii grași saturați, carbohidrații, glucidele, proteinele și sarea; acestora li se pot adăuga, în mod voluntar, elementul definit la articolul 29 alineatul (2); toate aceste elemente ar trebui să fie prezente în același câmp vizual (pe partea din față a ambalajului sau în altă parte). În plus, o parte a informațiilor pot fi repetate în orice câmp vizual (pe partea din față a ambalajului sau în altă parte). Această modificare este conformă cu amendamentul 298;
- (h) **exprimarea „la 100 g” sau „la 100 ml”** (articolele 31, 32): în poziția Consiliului, exprimarea „la 100 g” sau „la 100 ml”, care permite comparația între produse similare, este obligatorie în toate cazurile. Exprimarea „pe porție” este permisă suplimentar față de cea de mai sus. Aceasta acoperă amendamentul 32 (prima parte);
- (i) **produsele alimentare care nu sunt preambalate** (articolul 42): în principiu, pentru produsele alimentare care nu sunt preambalate, numai informațiile privind alergenii sunt obligatorii. Cu toate acestea, statele membre pot stabili, la nivel național, că alte detalii enumerate la articolul 9 sau la anexa III sunt obligatorii. Acestea pot stabili, de asemenea, modalitățile și formele prin care trebuie pusă la dispoziție informația. Aceasta corespunde amendamentelor 7, 34, 37, 39 (partea a patra), 93, 127, 136, 184 (prima parte), 185, 220;
- (j) **forme suplimentare de exprimare sau de prezentare** (articolul 34): în acord cu amendamentele Parlamentului European, Consiliul a eliminat, de asemenea, din propunerea Comisiei capitolul privind „sistemele naționale”. Cu toate acestea, intenția Consiliului a fost aceea de a permite utilizarea de către operatorii din sectorul alimentar a formelor suplimentare de exprimare sau de prezentare, sub rezerva respectării cerințelor legale. Consiliul a stabilit un cadru minim la nivelul Uniunii Europene pentru formele suplimentare de exprimare sau de prezentare. Aceasta corespunde amendamentelor 59, 155, 156, 170 (partea a treia) și 301;

- (k) **aliniera la tratat:** temeiul juridic a fost aliniat la tratat: în plus, terminologia a fost adaptată, iar în text au fost introduse noi norme privind competențele acordate Comisiei pentru a pune în aplicare regulamentul. Aceasta corespunde amendamentelor Parlamentului European 82, 105, 138, 188, 329, 330, 331, 333, 336, 337, 340 (parțial), 346, 347, 348, 349;
- (l) **măsuri tranzitorii pentru măsurile de punere în aplicare sau actele delegate** (articolul 45): proiectul de regulament stabilește că măsurile adoptate de Comisie includ o perioadă de tranziție pentru a permite epuizarea stocurilor de produse alimentare etichetate; aceasta acoperă, în principiu, amendamentul 69;
- (m) **aplicarea proiectului de regulament** (articolul 55): proiectul de regulament se aplică la trei ani de la intrarea sa în vigoare, cu excepția articolelor 29-34 care se aplică la cinci ani de la data intrării în vigoare; cu toate acestea, aplicarea normelor privind declarația nutrițională se poate face anticipat: pe bază voluntară, operatorii din sectorul alimentar pot aplica articolele 29-34 la trei ani după intrarea în vigoare a regulamentului [articolul 54 alineatul (3)].

B. Amendamentele Parlamentului European

(a) Amendamentele incluse

Consiliul a inclus în poziția sa 75 dintre amendamentele Parlamentului European.

Consiliul a adoptat integral următoarele amendamente:

59, 301 (eliminarea capitolului privind sistemele naționale), 57, 58 (simplificarea definiției „ingredientului primar”), 76 (formularea „într-o măsură semnificativă”), 82 (aliniera la Tratatul de la Lisabona), 83 (practici înșelătoare), 103 (competența de a modifica lista mențiunilor), 149 (simplificare), 184, (prima parte), 185 (produse alimentare care nu sunt preambalate), 217 (produse alimentare scutite de obligația declarației nutriționale), 243 (lista de vitamine), 105, 138, 188, 329, 330, 331, 333, 336, 337, 346, 347, 348, 349 (competențe de punere în aplicare și acte delegate).

Următoarele amendamente au fost acceptate parțial:

17, 332, 340 (competențe de punere în aplicare și acte delegate) 88, 89 (responsabilitate), 118, 119 (vânzarea la distanță), 155 (forme de exprimare sau de prezentare), 300 (sisteme naționale), 322 (anexa I).

Următoarele amendamente au fost acceptate la nivel de principiu:

6, 305 (parțial) (domeniul de aplicare al regulamentului), 7, 34, 37, 39 (părțile a patra și a cincea), 93, 127, 136, 285 (produse alimentare care nu sunt preambalate), 14, 84, 86, 326 (responsabilitate), 20, 118, 119 (vânzarea la distanță), 31 (același câmp vizual), 32 (prima parte) (exprimarea cantităților), 40 (alimento din țările terțe), 69 (măsuri tranzitorii), 77, 78, 230 (imitațiile de produse alimentare), 130 (nano), 134 (enzime), 156, 160, 165 (forme de exprimare sau de prezentare), 170 (prima parte) (informații voluntare), 170 (partea a treia) (forme suplimentare de exprimare sau de prezentare), 178 (libera circulație a bunurilor), 194 (intrarea în vigoare a articolelor 29 - 34), 202, 203, 204, 245, 255 (anexe), 298 (repetarea declarației nutriționale).

(b) Amendamente acoperite deja de propunerea Comisiei

Există o serie de amendamente pe care Consiliul nu le-a integrat în mod explicit în textul său considerând că acestea erau deja acoperite de propunerea Comisiei în părți care nu au fost modificate de către Consiliu. Cu toate acestea, Consiliul este de acord cu principiile aflate la baza amendamentelor 71, 72, 142 (parțial). (categorii de informații), 98, 99 (condiții de depozitare), 114, 122 (cerințe lingvistice), 115, 265, 276, 293 (inducerea în eroare a consumatorului), 116, 224 (parțial) (lizibilitatea), 209 (fructe și legume), 211 (ape minerale), 215, 216 (aditivi).

În total, 92 de amendamente ale Parlamentului European sunt conforme, cel puțin în principiu, cu poziția Consiliului.

(c) **Amendamente neacceptate**

Consiliul nu a acceptat următoarele amendamente:

1. *Obiectivul proiectului de regulament*

Obiectivele esențiale ale proiectului de regulament sunt prevăzute în considerentele 1, 2 și 3 din poziția Consiliului. Adăugirile la considerentul 2 cuprinse în amendamentul 1 nu au fost considerate necesare.

Articolul 1 alineatul (1) din propunerea Comisiei definește obiectivul regulamentului; ar fi nepotrivită eliminarea acestuia. Amendamentul 38 a fost, deci, respins.

Consiliul a considerat că obiectivul proiectului de regulament este exprimat corect la articolul 3 alineatul (1) din poziția Consiliului. Nu a fost considerată necesară o reformulare, prin urmare amendamentul 66 nu a fost acceptat.

Proiectul de regulament vizează, în principal, protecția consumatorilor, dar nu există protecția consumatorului în absența producției de produse alimentare; prin urmare, este în interesul consumatorului să fie luate, de asemenea, în considerare interesele producătorului, precum și calitatea produselor. Amendamentul 68 a fost, deci, respins.

2. *Campanii de educare și de informare*

Amendamentele 4 și 5 introduc în considerentele acestui proiect de regulament al Uniunii Europene o trimitere la campanii de educare și de informare, care sunt însă instrumente de nivel național; în plus, în partea dispozitivă a textului legislativ nu corespunde nimic acestor considerente. Aceste amendamente au fost respinse.

3. *Inducerea consumatorului în eroare*

Interzicerea atribuirii de proprietăți medicinale produselor alimentare, în considerentul 20 din poziția Consiliului, a fost mai importantă pentru Consiliu decât cuprinsul versiunii Parlamentului European. Amendamentul 12 a fost, deci, respins.

Regim alimentar special: interdicția prevăzută în amendamentul 81 al Parlamentului European este deja cuprinsă în Directiva 2009/39/CE ⁽¹⁾ privind produsele alimentare cu destinație nutrițională specială (reformare).

4. *Mențiunile nutriționale și de sănătate*

Mențiunile nutriționale și de sănătate sunt reglementate prin Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 ⁽²⁾ privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare. Orice suprapunere între prezentul regulament și Regulamentul privind mențiunile nutriționale și de sănătate ar trebui evitată. Prin urmare, trimiterea introdusă în considerent prin amendamentul 13 a fost considerată inadecvată.

Accentuarea absenței sau a unei cantități reduse dintr-un anumit nutrient s-ar putea afla într-o zonă gri de la frontiera dintre informare și mențiune; orice suprapunere între prezentul regulament și Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 ar trebui evitată. Amendamentele 79, 80 au fost respinse.

5. *Noile tehnologii*

Amendamentul 16 introduce un nou considerent care descrie modalități alternative pentru consumatori de a obține informații din alte surse decât etichetele produselor alimentare, precum internetul. Acest considerent este pur descriptiv și nu îi corespunde nicio trimitere din corpul textului.

6. *Alergeni*

Cu privire la substanțele care provoacă alergii, amendamentul 18 introduce într-un considerent o cerință (aceea de a indica urmele de substanțe) căreia nu îi corespunde nicio trimitere din corpul textului.

⁽¹⁾ Directiva 2009/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind produsele alimentare cu destinație nutrițională specială (reformare) (JO L 124, 20.5.2009, p. 21).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare (JO L 404, 30.12.2006, p. 9).

Potrivit amendamentului 135, potențialul producerii unei alergii sau a unei intoleranțe ar trebui să poată fi recunoscut imediat din trimiterile la alergenii aflați pe lista ingredientelor. Consiliul consideră că o indicare a numelui produsului care ar putea produce alergie sau intoleranță constituie o informare suficientă pentru consumator.

7. *Politica de sănătate publică*

Un considerent într-un regulament al Uniunii Europene nu pare contextul adecvat pentru a indica statelor membre cum să își desfășoare politica de sănătate publică, o competență națională; amendamentul 26 a fost, deci, respins.

8. *Legislațiile naționale*

Articolul 37 din poziția Consiliului prevede că măsurile naționale nu pot crea obstacole în calea liberei circulații a bunurilor. Prin urmare, amendamentul 35 este superfluu.

9. *Definiții*

- Consiliul consideră că definiția legislației privind informațiile referitoare la produsele alimentare este esențială în contextul proiectului de regulament și nu ar trebui eliminată; amendamentul 44 a fost respins.
- Definiția informațiilor obligatorii referitoare la produsele alimentare clarifică sensul textului legislativ și nu ar trebui eliminată; amendamentul 45 a fost respins.
- Definiția produselor alimentare preambalate propusă de Comisie, care face referire la ambalare și care specifică faptul că produsele alimentare sunt ambalate înainte de a fi oferite spre vânzare este mult mai completă și exactă decât versiunea propusă prin amendamentul 47; acest amendament a fost respins.
- Definiția pentru „produse alimentare care nu sunt preambalate” este superfluă și ar fi contraproductivă, deoarece „produse alimentare care nu sunt preambalate” sunt toate produsele alimentare care nu sunt preambalate și există o definiție a produselor alimentare preambalate; în plus, furnizarea unei definiții pentru produsele alimentare care nu sunt preambalate ar duce la apariția posibilității ca un produs alimentar să nu fie nici ambalat nici neambalat, iar aceasta ar duce în mod inevitabil la insecuritate juridică; amendamentul 48 a fost, deci, respins.
- Conceptul de produs alimentar artizanal nu este utilizat în poziția Consiliului; prin urmare, definiția este superfluă; amendamentul 292 a fost respins.
- În definiția „ingredientului”, teza „reziduurile nu sunt considerate ingrediente” aduce un plus de claritate și securitate; aceasta nu ar trebui eliminată; amendamentul 49 a fost respins.
- Definiția „câmpului vizual” din propunerea Comisiei a fost considerată mai exactă; amendamentul 52 a fost respins.
- Din motive de claritate și securitate juridică, Consiliul a preferat să rețină propunerea Comisiei pentru o definiție a „denumirii legale” în textul legislativ și prin urmare, a respins amendamentele 54 și 129.
- Consiliul a simplificat definiția pentru „ingredient primar”, eliminând definițiile pentru ingrediente principale și caracteristici, dar a reținut definiția ingredientului primar în textul legislativ astfel cum este utilizat într-una dintre dispoziții; amendamentul 56 a fost respins.
- Consiliul consideră conceptul de „produs dintr-un singur ingredient” suficient de clar pentru a nu avea nevoie de o definiție; amendamentul 350 nu a fost acceptat.
- Consiliul a ales să nu includă în text o definiție pentru „imitația de produs alimentar” pentru a evita riscul excluderii din definiție a cazurilor care ar putea fi considerate drept „produse alimentare de imitație” și care ar trebui incluse în același regim; amendamentul 63 nu a fost acceptat.

10. Produsele alimentare care nu sunt preambalate

Consiliul a menținut produsele alimentare care nu sunt preambalate în domeniul de aplicare al proiectului de regulament, incluse la articolul 41. Prin urmare, amendamentele 39 (părțile a doua și a treia), 109 au fost respinse.

În principiu, pentru produsele alimentare care nu sunt preambalate nu sunt necesare nici un fel de informații cu excepția alergenilor. Produsele alimentare care nu sunt preambalate de obicei nu trec frontierele. Prin urmare este logic să li se acorde statelor membre competența de a impune, la nivel național, dispoziții privind alte informații, în conformitate cu rațiunile nutriționale și cu prioritățile de sănătate publică naționale. Prin urmare, amendamentele 6, 184 (partea a doua) au fost respinse.

11. Data fabricației

Consiliul a discutat „data fabricației” în general. Aceasta ar reprezenta o informație suplimentară care trebuie furnizată de operatorul din sectorul alimentar, impunând o sarcină suplimentară operatorilor economici. Prin urmare, înainte de a o solicita, trebuie analizate atent necesitatea și utilitatea acesteia. Din acest motiv, amendamentele 62, 97 și 140 au fost respinse.

12. Originea produsului alimentar

Evitarea inducerii în eroare a consumatorului este unul dintre principiile care stau la baza normelor privind originea din poziția Consiliului. Dispoziția eliminată prin amendamentul 172 al Parlamentului European vizează evitarea inducerii în eroare a consumatorului. Prin urmare, amendamentele 172 și 173 au fost respinse.

Parlamentul European a propus amendamente prin se solicită o declarație imediată de origine pentru produsele alimentare precum carnea, produsele lactate, fructele și legumele proaspete, alte produse dintr-un singur ingredient și carne și pește atunci când sunt utilizate ca ingrediente în produse alimentare prelucrate. În poziția Consiliului, indicarea țării de origine sau a locului de proveniență este solicitată de asemenea pentru carnea de animale din specia porcină, ovină, caprină și carnea de păsări de curte. Cu toate acestea, pentru alte produse (alte tipuri de carne, lapte, lapte utilizat ca ingredient în produsele lactate; carnea utilizată ca ingredient; produsele alimentare neprelucrate; ingredientele care reprezintă peste 50% din produsul alimentar respectiv), Consiliul a prevăzut un raport prealabil al Comisiei pentru a se atesta fezabilitatea indicării originii. Din acest motiv, Consiliul nu a putut accepta amendamentele 101, 309, 328.

Amendamentul 24 a fost respins, deoarece Uniunea Europeană ca referință pentru proveniența produselor alimentare nu a fost considerată o chestiune ce trebuie abordată la nivelul regulamentului. Ar reprezenta unul dintre elementele care trebuie evaluate în rapoartele Comisiei și, dacă este cazul, stabilite ulterior prin măsuri de punere în aplicare.

Cu privire la amendamentul 50, Consiliul a preferat să păstreze domeniul de aplicare mai larg al definiției „locului de proveniență” prevăzut în propunerea Comisiei. Acest amendament a fost respins.

Cu privire la amendamentul 177, Consiliul nu a avut intenția de a restrânge conceptul de „proveniență”.

Consiliul a menținut posibilitatea acordată statelor membre de a adopta măsuri naționale privind indicarea obligatorie a țării de origine sau a locului de proveniență al produselor alimentare atunci când există o legătură dovedită între anumite calități ale produsului alimentar și originea sau proveniența acestuia, pentru a proteja calitatea produselor alimentare locale. Amendamentul 179 a fost respins.

13. Băuturi alcoolice

Consiliul a acordat o derogare pentru anumite băuturi alcoolice în ceea ce privește afișarea integrală atât a listei ingredientelor cât și a declarației nutriționale. Cu toate acestea, până la un raport al Comisiei care urmează să fie emis în termen de cinci ani în scopul reexaminării situației, pot fi furnizate informații în mod voluntar și, în special cu privire la declarația nutrițională, pot fi furnizate doar valorile energetice în cazul acestor băuturi alcoolice scutite. Totuși, valoarea energetică nu reprezintă o cerință obligatorie în poziția Consiliului. Amendamentul 28 a fost, deci, respins.

În mod intenționat, Consiliul nu a acordat derogarea în cazul băuturilor în a căror compoziție intră alcool și băuturi răcoritoare (cunoscute sub denumirea comună „alcopop”), consumate în special de către tineri în cantități mari. În consecință, Consiliul nu a putut accepta amendamentele 145, 294, 339. Parlamentul European a acordat derogarea în cazul băuturilor de tip „alcopop”, dar, pe de altă parte, a solicitat, în cadrul unui considerent, cerințe de etichetare mai stricte cu privire la acestea. Consiliul consideră că aplicarea cerințelor comune asigură furnizarea de informații suficiente cu privire la aceste băuturi. Amendamentul 21 a fost respins.

Ca regulă, băuturile alcoolice sunt scutite de la afișarea listei de ingrediente. Totuși, dacă diverse dispoziții erau aplicabile la nivel național, nu există nici un motiv ca acestea să nu fie menținute. Consiliul nu a putut accepta amendamentul 181.

14. *Lizibilitate*

În opinia Consiliului, un element esențial pentru lizibilitate îl reprezintă dimensiunea obligatorie a fontului, alături de contrast și alte criterii care urmează a fi definite de către Comisie prin intermediul unor acte delegate. În consecință, Consiliul a stabilit mărimea literelor la 1,2 mm (înălțimea literei mici x) pentru ca un text să fie considerat lizibil, în timp ce Parlamentul European face trimitere la un criteriu subiectiv (instrumente optice ajutătoare). În amendamentele 19, 113 și 334, Parlamentul European nu a luat în considerare în mod explicit niciun criteriu măsurabil pentru determinarea lizibilității, iar acest lucru nu a fost acceptat de Consiliu.

Parlamentul European stabilește o listă închisă de criterii suplimentare, în timp ce Consiliul a lăsat lista deschisă pentru a fi examinată de către Comisie. Consiliul nu a putut accepta amendamentul 53.

Amendamentul 67 introduce o dispoziție generală care conține concepte vagi, conformitatea cu acestea fiind imposibil de verificat.

Având în vedere cerința generală cu privire la dimensiunea fontului din poziția Consiliului, cerința impusă prin amendamentul 111 referitoare la o dimensiune a fontului pentru anumite alimente devine inutilă.

Consiliul a considerat necesară acordarea de competențe Comisiei pentru adoptarea unor norme detaliate privind contrastul dintre caracterele tipărite și fond, având în vedere natura foarte tehnică a acestei dispoziții. În consecință, Consiliul nu a putut accepta amendamentul 112.

În ceea ce privește amendamentul 117, în cazul în care consecințele negative asupra mediului ar constitui un criteriu pe care să îl aibă în vedere legiuitorul, astfel încât să limiteze informațiile obligatorii cerute, acest criteriu nu ar trebui să se aplice în mod direct operatorilor din sectorul alimentar. Aceștia din urmă furnizează informații obligatorii, în mod lizibil și fără să țină seama de creșterea dimensiunii ambalajului sau de creșterea consecințelor negative asupra mediului. Amendamentul 10 a fost, de asemenea, respins, deoarece sugerează într-un considerent că un criteriu pentru stabilirea de noi informații obligatorii ar fi reprezentat de consecințele negative asupra mediului, însă acest lucru nu corespunde dispoziției din corpul textului.

15. *Categorii de informații*

Consiliul a considerat importantă informarea consumatorilor prin etichetare cu privire la riscurile asupra sănătății ale consumului excesiv de alimente și băuturi după data expirării, etc.; amendamentul 73, care elimină această posibilitate, a fost respins.

16. *Mențiuni obligatorii*

Criterii pentru stabilirea informațiilor obligatorii: în conformitate cu propunerea Comisiei, Consiliul consideră că criteriul decisiv în stabilirea informațiilor obligatorii este necesitatea de a informa consumatorii. Amendamentul 75 a fost respins.

— **Ingrediente:** trimiterea la anexă introdusă de amendamentul 94 nu este necesară și poate cauza probleme în cazul în care prezentul regulament este modificat sau în cazul în care sunt adoptate dispoziții relevante printr-un alt act legislativ.

— **Cantitatea:** este clar că „cantitate netă” înseamnă cantitatea de alimente în momentul când acestea sunt introduse în ambalaj; nu este necesară nicio explicație suplimentară; amendamentul 95 a fost respins.

- Cantitatea de lichide: amendamentul 139 introduce o trimitere la un act legislativ care nu a părut esențială pentru claritatea textului.
- Metrologie (articolul 11): în amendamentul 106, Parlamentul European introduce o trimitere la un anumit act legislativ care trebuie respectat; această trimitere unică poate da impresia că orice altă legislație nu intră în domeniul de aplicare al articolului 11, ceea ce ar reprezenta un mesaj incorect.
- Amplasare: Parlamentul European a eliminat opțiunea de a plasa informațiile pe o etichetă atașată ambalajului; Consiliul a fost în favoarea flexibilității și a reținut această opțiune; amendamentul 107 a fost respins.

17. Lista ingredientelor - declarația nutrițională

Derogări de la declarația nutrițională: în amendamentul 30, Parlamentul European a introdus într-un considerent un exemplu suplimentar de circumstanțe în care un aliment este scutit de la declarația nutrițională. Consiliul nu a considerat necesară repetarea în cadrul respectivului considerent a cazurilor de derogare menționate în anexa V.

În opinia Consiliului, elementele obligatorii ale declarației nutriționale ar trebui să fie valoarea energetică, cantitatea de lipide, acizi grași saturați, carbohidrați, zaharuri, proteine și sare. În consecință, Consiliul nu a putut accepta amendamentele 144, 152, 319.

De asemenea, Consiliul nu a putut fi de acord cu amendamentul 146 (prima parte); Consiliul consideră că informațiile referitoare la colesterol nu sunt necesare și pot induce în eroare consumatorul, deoarece nu există o relație directă între cantitatea de colesterol consumată și nivelurile de colesterol din corpul uman.

Consiliul consideră că, dacă lista de vitamine este incompletă, atunci anexa XIII este cea care trebuie completată. Amendamentul 146 (partea a doua) nu a fost acceptat.

Consiliul solicită ca conținutul declarației nutriționale obligatorii să apară în același câmp vizual al ambalajului - partea din față a ambalajului sau altă parte a acestuia. Astfel se asigură accesul imediat al consumatorului la informații complete, nu numai la caracteristicile negative sau pozitive ale alimentului. Mai mult, Consiliul ar permite ca anumite părți din informație să fie repetate oriunde pe ambalaj în mod voluntar. În consecință, Consiliul nu a putut accepta amendamentele 161, 313.

Prezentarea valorii energetice: în opinia Consiliului, consumatorul ar trebui să poată primi, în cea mai mare măsură posibilă, maximum de informații privind alimentul, la prima vedere. Consumatorul nu ar trebui să primească informații parțiale sau denaturate privind alimentul. În consecință, Consiliul nu a subscris ideii de a evidenția informații cu privire la un element în detrimentul altora și a respins amendamentele 158, 159, 162.

Formularea suplimentară solicitată prin amendamentul 151 nu este riguroasă și necesită în orice caz o campanie educațională pentru a fi pusă în context. Pe de altă parte, dacă campania educațională este pusă în aplicare corect, nu va mai fi necesară o formulare atât de lungă pe fiecare etichetă.

Informații furnizate în mod voluntar: Consiliul consideră că, chiar și atunci când sunt furnizate în mod voluntar, informațiile ar trebui să respecte cerințele legale din secțiunile 2 și 3 ale capitolului IV din regulament. În consecință, Consiliul nu a putut accepta eliminarea articolului 35 alineatul (1) și a respins amendamentul 169. Amendamentul 170 (partea a doua) este dificil de pus în aplicare și a trebuit respins de către Consiliu: cine ar fi responsabil de a pune informațiile la dispoziția publicului?

Butelii de sticlă destinate reutilizării care au un marcaj indelebil: Consiliul consideră că cerințele nutriționale sunt esențiale. Amendamentele 124 și 223 au fost respinse.

În ceea ce privește definiția ambalajelor mici în relație cu cerințele obligatorii specifice, Consiliul nu a acceptat amendamentul 125 și a fost de opinia Comisiei: Consiliul definește un ambalaj de dimensiuni mici ca fiind un ambalaj a cărui suprafață maximă are o arie mai mică de 10 cm² și solicită mai puține informații decât Parlamentul European.

În ceea ce privește definiția ambalajelor de dimensiuni mici scutite de cerința declarației nutriționale obligatorii, Consiliul a păstrat propunerea Comisiei: un ambalaj de dimensiuni mici este un ambalaj a cărui suprafață maximă are o arie mai mică de 25 cm², în cazul acestor ambalaje nefiind obligatorii nici măcar valorile energetice. Amendamentul 219 a fost respins.

Calcularea valorilor energetice și nutriționale: în conformitate cu amendamentul 340 (prima parte), valorile declarate ar trebui determinate la sfârșitul termenului de valabilitate. Consiliul nu a considerat că există vreun motiv pentru a specifica o asemenea perioadă de timp.

18. *Cerințe de etichetare în cadrul legislației specifice*

Parlamentul European a introdus amendamente prin care se solicită Comisiei să publice o listă cu cerințele de etichetare prevăzute în legislația specifică a Uniunii Europene aplicabilă anumitor alimente. Luând în considerare faptul că există baze de date accesibile publicului (de exemplu, pe internet) care pun la dispoziție legislația în vigoare, Consiliul consideră că întocmirea unei astfel de liste, care ar trebui actualizată în mod constant pentru a fi utilă, ar constitui o sarcină suplimentară care nu este necesară. Consiliul nu a putut accepta amendamentele 15, 41.

La amendamentul 42, Parlamentul European a solicitat Comisiei să confirme faptul că cerințele specifice sunt în conformitate cu prezentul proiect de regulament. Consiliul poate recunoaște valoarea unei asemenea confirmări, dar, întrucât prezentul proiect de regulament nu prevede un angajament bugetar în acest scop, acest act legislativ nu este potrivit pentru a impune o sarcină suplimentară Comisiei. Consiliul nu a putut accepta amendamentul 42.

19. *Numele de pe etichetă*

În opinia Consiliului, persoana identificată pe etichetă ar trebui să fie persoana responsabilă de informațiile privind alimentul. Consiliul a luat în considerare aspectul spațiului de pe etichete și, în consecință, nu a putut accepta amendamentul 100 și listele persoanelor care trebuie identificate prevăzute de acesta.

20. *Exprimarea „pe porție”*

Parlamentul European solicită introducerea exprimării „pe porție” în declarația nutrițională în plus față de exprimarea la 100 g sau la 100 ml (amendamentul 313) și, prin urmare, a eliminat articolul 32 alineatul (1) din propunerea Comisiei în care exprimarea pe porție era admisă doar ca o posibilitate (amendamentul 153). Consiliul permite utilizarea exprimării „pe porție”, în completarea exprimării la 100 g sau la 100ml, singura formă de exprimare care face posibilă o comparație între produse. Ambele amendamente au fost respinse.

21. *Forme de exprimare și de prezentare suplimentare*

Consiliul autorizează utilizarea de către operatorul din sectorul alimentar a unor forme de exprimare și prezentare suplimentare și consideră că amendamentele 11, 102 sunt prea restrictive.

Consiliul nu a putut accepta eliminarea alineatelor (1)-(3) ale articolului 34 din propunerea Comisiei privind formele de prezentare și în consecință a respins amendamentul 316.

22. *Derogări acordate microîntreprinderilor*

Majoritatea operatorilor din sectorul alimentar care își plasează produsele pe piața europeană sunt întreprinderi mici și mijlocii. Dacă microîntreprinderilor li se acordă o derogare de la obligațiile prevăzute în proiectul de regulament, acest lucru ar însemna că o parte semnificativă a produselor de pe piața UE vor fi scutite de la furnizarea unor informații esențiale. Consiliul nu a putut accepta amendamentele 104 și 221.

23. *Competențe de punere în aplicare și acte delegate*

Parlamentul European și Consiliul au opinii divergente cu privire la delegarea competențelor legislative Comisiei, în special referitor la articolul 13 alineatul (3) (amendamentul 108); articolul 26 alineatul (2) și articolul 30 alineatul (4) [amendamentele 338 și 341 (partea a doua)]; articolul 29 alineatul (4) [amendamentul 146 (partea a treia)]; Articolul 35 alineatul (6) (amendamentul 174).

24. *Vegetarianism*

În ceea ce privește amendamentul 175, a fost considerată prematură introducerea într-un text legislativ a două concepte care nu sunt definite la nivelul UE sau la nivel internațional și în legătură cu care există prea multă nesiguranță. Consiliul a respins acest amendament.

25. *Termenul de valabilitate sau data expirării*

Parlamentul European a propus o definiție pentru data „limită de consum” (articolul 2). În locul introducerii unei definiții, Consiliul a preferat să rețină explicația de la articolul 24 alineatul (1). Amendamentul 61 a fost respins.

În cadrul listei mențiunilor obligatorii (articolul 9), explicația introdusă de amendamentul 96 cu privire la „data expirării” este acoperită într-o măsură suficientă de articolul 25. Amendamentul a fost respins.

Parlamentul European a optat pentru transferul, cu modificări minore, al textului conținut în anexa IX, în partea dispozitivă a proiectului de regulament. Consiliul nu a considerat că există vreun avantaj al acestui transfer în ceea ce privește claritatea textului. Amendamentele 141, 241 au fost considerate superflue și, prin urmare, nu au fost acceptate.

26. *Părți implicate consultate în contextul procedurii de notificare a măsurilor naționale*

Parlamentul European a prevăzut o procedură de notificare formală pentru toate părțile implicate, în conformitate cu Directiva 98/34/CE. Consiliul, în conformitate cu propunerea Comisiei, consideră că orice decizie referitoare la necesitatea de a consulta părțile implicate ar trebui luată de la caz la caz și în mod informal. Amendamentele 186 și 187 au fost respinse.

27. *Anexe*

- *Isomaltuloza și D-tagatoza*: Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară nu și-a dat încă avizul cu privire la aceste două produse; Consiliul a considerat că este prematură anticiparea rezultatelor științifice incluzând deja produsele respective în text - amendamentul 197 a fost respins.
- *Proteinele din lapte*: formula inclusă în propunerea Comisiei prevede o valoare medie a conținutului de proteine pentru orice produs; dacă se prevede o formulă diferită în fiecare caz specific, calcularea devine prea complexă și dificilă. Consiliul a păstrat propunerea Comisiei și a respins amendamentul 198.
- *Foiță de aur comestibilă*: definiția nu este necesară deoarece conceptul nu este utilizat în poziția Consiliului. Amendamentul 199 nu a fost acceptat.
- *Fața ambalajului*: definiția nu este necesară deoarece conceptul nu este utilizat în poziția Consiliului. Amendamentul 200 nu a fost acceptat.
- *Produse din carne obținute de la animale sacrificate prin metode speciale*: Consiliul nu a avut intenția să adopte o etichetare specifică pentru acest produs din carne. Amendamentul 205 nu a fost acceptat.
- *Îndulcitori*: Consiliul nu a solicitat ca numele alimentului să apară în câmpul vizual principal; mai mult, Consiliul nu a considerat esențială etichetarea îndulcitorilor în câmpul vizual principal. Amendamentul 317 a fost respins.
- *Fenilalanina* este termenul științific corect pentru substanța care poate provoca probleme de sănătate la oameni printr-o reacție adversă. Consiliul a considerat că nu există nici un motiv pentru a înlocui termenul utilizat și prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1333/2008. Amendamentul 206 a fost respins.
- *Etichetarea aditivilor*: aditivii sunt deja incluși în lista ingredientelor; cerința de la amendamentul 275 ar conduce la etichetare dublă.
- *Proteine din carne de vită și de porc utilizate pentru fabricarea produselor din carne de pui*: deși informațiile pot fi foarte importante, în special pentru persoanele care adoptă un regim alimentar din considerente de ordin religios, Consiliul a considerat că, având în vedere că în lista de ingrediente trebuie identificate carnea de vită și de porc, nu este necesară o etichetare dublă; amendamentul 207 a fost respins.

- Produse de aseasonare: conceptul de aseasonare este atât de larg și de vag încât ar putea include, de exemplu, sosurile pentru salate, pentru care Consiliul nu dorește să ofere derogări de la înscrierea declarației nutriționale obligatorii; amendamentul 212 a fost respins.
- Zaharuri, noi tipuri de zaharuri și tipuri de făină: Consiliul a considerat că pentru aceste produse ar trebui să se furnizeze informațiile alimentare relevante; amendamentele 213 și 214 au fost respinse.
- Ambalajele de cadouri, ambalajele multiple compozite, assortimentele conțin, cel mai probabil, alimente cu substanțe nutritive obișnuite referitor la care consumatorul trebuie informat; produsele zaharoase și figurinele din zahăr și ciocolată nu ar trebui scutite din același motiv pentru care nu sunt scutite zahărul și ciocolata; amendamentul 218 a fost respins.
- Alimente care cântăresc sub 5 g/ml: în conformitate cu poziția Consiliului, pentru alimentele preambalate, acestea sunt în general acoperite de considerentul 18; în cazul alimentelor care nu sunt preambalate, acestea ar trebui reglementate de către statele membre; amendamentul 222 a fost respins.
- Recongelat, dezghețat: cei doi termeni sunt adăugați în cadrul unei liste care este doar o listă de exemple; aceștia nu trebuie menționați ca să fie considerați incluși în listă; adăugarea nu este relevantă; amendamentul 225 nu a fost acceptat.
- Originea animală diferită sau adaosul de apă indicate împreună cu numele produsului: indicarea unor astfel de ingrediente în lista ingredientelor este obligatorie; indicarea lor suplimentară împreună cu numele produsului ar conduce la etichetare dublă, care nu ar simplifica sau clarifica etichetele și ar constitui o sarcină suplimentară pentru operatorii din sectorul alimentar, fără niciun avantaj relevant pentru consumator; amendamentele 226, 227, 228 au fost respinse.
- Membranele pentru cârnați: membranele artificiale trebuie etichetate în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) litera (j) din poziția Consiliului; membranele naturale intră în mod obișnuit în categoria informațiilor voluntare: ambele tipuri de membrane sunt produse sigure și nu ar fi corect ca un tip de membrane să fie penalizat în favoarea celui alt, având în vedere că membranele din collagen sunt tot din surse naturale; producătorii care doresc să promoveze membranele provenite de la tractul intestinal al animalelor biongulate pot face acest lucru în mod voluntar; amendamentul 229 a fost respins.
- Preparatele din condimente sau ierburi: dacă acest concept este sinonim cu amestecuri, atunci este superfluu; dacă acesta înseamnă un preparat din condimente și ierburi cu adăugarea altor ingrediente, atunci nu trebuie menționat pe această linie a acestui tabel. Amendamentul 231 a fost respins.
- Originea uleiului/grăsimii: Consiliul a afirmat că furnizarea unor informații mai detaliate decât origine animală/vegetală a uleiului/grăsimii ar reprezenta costuri suplimentare pentru operatorii din sectorul alimentar și nu s-ar justifica din punct de vedere al consolidării informațiilor nutriționale. Amendamentele 263, 279 au fost respinse.
- Hidrogenat: dacă informația există deja în cadrul altor surse, nu este necesară repetarea acesteia. Consiliul a menținut versiunea Comisiei și a respins amendamentul 232.
- Amidon: toate tipurile de amidon sunt acoperite în poziția Consiliului; Consiliul nu a perceput niciun avantaj în specificarea suplimentară a subtipurilor de amidon; amendamentul 234 nu este util și a fost respins.
- Produse alimentare cu efect colorant: aceasta este o categorie generală care poate include diferite tipuri de ingrediente; este de preferat să fie specificate ingredientele, nu să fie incluse într-o categorie globală care ar reduce informațiile furnizate consumatorilor; amendamentul 235 a fost respins.

- *Carnea separată mecanic*: Consiliul a reținut un concept care cuprinde ambele procese de separare mecanică a cărnii, având în vedere că, odată ce procesele au fost încheiate, este imposibil să se facă o distincție între ele. În momentul în care Consiliul a luat această decizie, *Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și către Consiliu privind necesitatea cărnii separate mecanic și utilizarea sa în Uniunea Europeană în viitor, inclusiv politica de informare către consumatori* ⁽¹⁾ nu era încă disponibilă. Consiliul nu a acceptat amendamentul 236.
- *Enzime și extract de celuloză*: ambele sunt categorii nefuncționale care nu își au locul în anexa V a Poziției Consiliului; etichetarea enzimelor este reglementată prin Regulamentul (CE) nr. 1332/2008 ⁽²⁾; extractul de celuloză, în cazurile în care este utilizat ca aditiv în compoziția produselor alimentare, este reglementat prin Regulamentul (CE) nr. 1332/2008 ⁽³⁾; în consecință, amendamentele 237 și 307 sunt respinse.
- *Vândute la bucată sau cântărite*: de obicei alimentele cântărite în fața cumpărătorului sunt produse care nu au fost preambalate, dar acest lucru nu este valabil întotdeauna; nu există nici un avantaj al unei eventuale restrângeri a domeniului de aplicare al acestei dispoziții; amendamentul 238 a fost respins.
- *Alte derogări*: dispoziția este superfluă; amendamentul 239 a fost respins.
- *Consumul de referință*: reiese clar din context că valorile pentru consumul de referință sunt „zilnice”; amendamentul nu este necesar. Amendamentul 242 a fost respins.
- *Informații în kJ*: unitățile de măsură legale care trebuie utilizate pentru exprimarea valorilor energetice sunt stabilite de Directiva 80/181/CEE. La punctul 1.2.3. din anexă este stabilit că valoarea energetică se exprimă în jouli; prin urmare, exprimarea energiei în kJ în cadrul etichetării alimentelor reprezintă o obligație legală; amendamentele 246, 248 au fost respinse.

O serie de amendamente nu sunt reflectate în poziția Consiliului deoarece au fost considerate ca nefiind necesare și/sau în conflict cu aceasta. În special:

Amendamentele 2, 3, 8, 9, 27, 29, 43, 46, 55, 60, 70, 92, 123, 126, 132, 133, 137, 143, 168, 201, 208, 299 au fost respinse datorită naturii lor în principal lingvistice sau a absenței oricărei modificări substanțiale a sensului textului.

IV. CONCLUZIE

Consiliul consideră că poziția sa în prima lectură asigură un echilibru corect între obținerea unui nivel ridicat de protecție a sănătății și a intereselor consumatorilor și necesitatea de a proteja interesele legitime ale producătorilor, de a promova producția unor produse de calitate, garantând în același timp libera circulație a bunurilor.

Consiliul așteaptă cu interes discuții constructive cu Parlamentul European în a doua lectură, în vederea adoptării regulamentului cât mai repede posibil.

⁽¹⁾ 17547/10.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1332/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind enzimele alimentare (OJ L 354, 31.12.2008, p. 7)

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1333/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind aditivii alimentari (OJ L 354, 31.12.2008, p. 16)

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititorii inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

